അന്ധി

എം.എൽ.എ എന്ന ഈ കൂട്ടായ്മയിലെ യുവ എഴുത്തുകാരുടെ ക്രിയാത്മകമായ രചനകളാണ് അബ്ദ്ദി എന്ന ഈ മാഗസിനിലൂടെ ഞങ്ങൾ തുറന്ന് കാണിക്കുന്നത്. ഇതിന്റ പ്രകാശനത്തിയായി അവസരം ഒരുക്കി തരുകയും അതോടൊപ്പം തന്നെ എല്ലാ വിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും നൽകിയ 2021 ബോർഡ് അംഗങ്ങളോടും ഞങ്ങളുടെ ഫാക്കൽറ്റി കോർഡിനേറ്റർമാരോടും പ്രത്യേക നന്ദിയും കടപ്പാടും അറിയിക്കുന്നു.

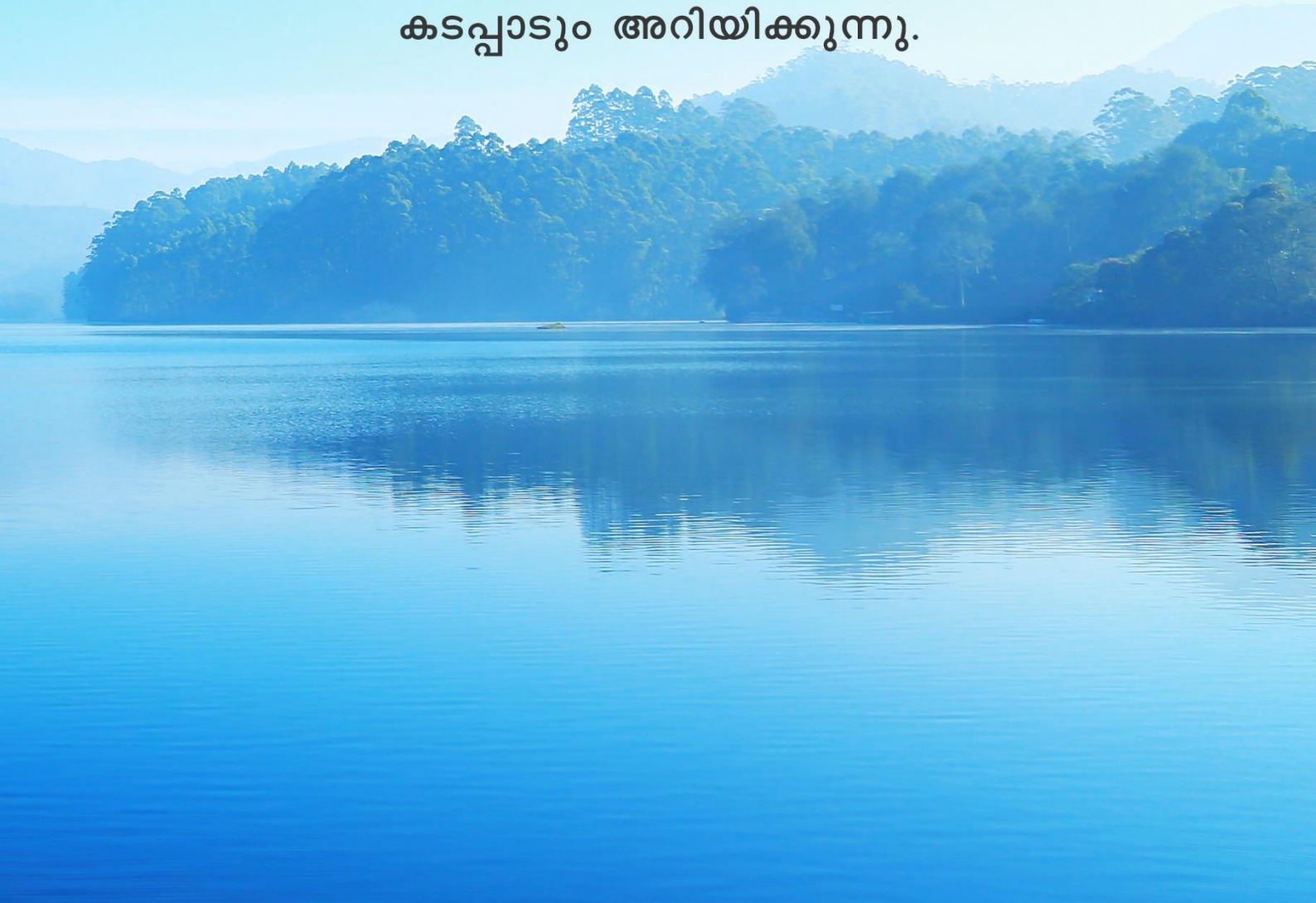

അവതാരിക

VITയിലെ മലയാളി വിദ്യാർഥികളുടെ കൂട്ടായ്മയായ MLA (Malayalam Literary Association) അവരുടെ മാഗസിന്റെ പുതിയ പതിപ്പുമായി നിങ്ങളിലേക്കെത്തുന്നു. ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ Faculty Coordinator എന്ന നിലയിൽ അതീവ സന്തോഷത്തോടെയും അഭിമാനത്തോടെയും 'അബ്ദി' എന്ന ഈ മാഗസിൻ നിങ്ങൾക്കായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ലോകത്തിലെ എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളും ഉൽഭവിച്ചത് നദീതീരങ്ങളിൽ ആയിരുന്നു. ജീവന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമായ ജലത്തിന്റെ പ്രധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ നമ്മുടെ പൂർവികർ ജലസ്രോതസ്സുകളെ ദേവതകളായി ആരാധിച്ചു. ഇന്ത്യ എന്ന പേര് തന്നെ ഒരു നദിയുടെ സംഭാവനയാണല്ലോ. സരസ്വതി എന്നാൽ ഒഴുകുന്നവൾ എന്നാണ് അർത്ഥം. അറിവിന്റെ പാരാവാരത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണം. പൗരാണിക നദിയുടെയും കലയുടെയും വിദ്യയുടെയും ദേവത ഒന്നു തന്നെ! പുഴയൊഴുകി പടരുന്നതുപോലെ വിഐടി യിലെ മലയാളി വിദ്യാർഥികളുടെ സർഗ്ഗ വൈഭവം ഈ മാഗസിന്റെ താളുകളിൽ നിറഞ്ഞു ഒഴുകുകയാണ്.

നാം നമ്മെ പോറ്റുന്ന നമ്മുടെ പ്രകൃതിയോടും സഹജീവികളോടും നമ്മെ നാമാക്കിയ പൂർവികരോടും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ലേ?

അവകാശങ്ങളെ പറ്റി കുന്നോളം ബോധവാൻമാരായ നമ്മൾ നമ്മുടെ ചുമതലകളെ പറ്റി എള്ളോളം എങ്കിലും ചിന്തിക്കാറുണ്ടോ? കർത്തവ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാത്തവർക്ക് അവകാശങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടോ?

ഈ മാഗസിന്റെ വായനയ്ക്കൊടുവിൽ ഇങ്ങനെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ വായനക്കാരിൽ ഉരുത്തിരിയും. അതിന്റെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടത് നമ്മൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ചുമതലയാണ് എന്നും ഈ മാഗസിൻ നമ്മെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ മാഗസിൻ യാഥാർഥ്യമാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി അക്ഷീണം പ്രയത്നിച്ച എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഓരോ വിദ്യാർഥിക്കും അഭിനന്ദനങ്ങൾ.. ആശംസകളോടെ...

Dr. SHARAN CHANDRAN
Assistant Professor (Sr.)
School of Mechanical Engineering,
VIT Vellore.

ഉള്ളടക്കം

- അബ്ദി സംഘാടകർ
- മുഖവുര
- ലേഖനങ്ങൾ
- കഥകൾ
- കവിതകൾ
- ചിത്രകലകൾ & ചിത്രങ്ങൾ
- നേട്ടങ്ങൾ
- നന്ദി

അബ്ബി സംഘാടകർ

സരിഗ രഘുനാഥൻ

ഗൗതം കൃഷ്ണ

അഭിഷേക് പി

അദ്വൈത പ്രശാന്ത്

അനഘ ഇ കെ

ജെൻ ബിജു വർഗീസ്

നവനീത് കൃഷ്ണൻ

നവ്യ പി

നിതീഷ് കൃഷ്ണൻ

ലാൻസ് ജോസ്

ആര്യ നായർ

മുഖ്യ എഡിറ്റർ

ജോസഫീന ജോമെൻസ്

സഹ എഡിറ്റർമാർ

മേരി ഷെജോ

അശ്വിൻ അനിൽകുമാർ

മാനസാ മധുസൂദനൻ

മഹിത എ

മുഖ്യ ഡിസൈനർമാർ

ശ്യാം എസ് വാര്യർ

ഡോണ വി എസ്

സഹ ഡിസൈനർമാർ

നവ്യ ഷാജു

ദേവിക മേനോൻ

ഗായത്രി മോഹൻദാസ്

മേഘ കൃഷ്ണ

മുഖവുര

മാർച്ച് 15നു കൊറോണ വൈറസ് വ്യാപനം മൂലം വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ, നാം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുപോലുമുണ്ടാവില്ല നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം കൂടി ചേർക്കപ്പെടാൻ പോവുകയാണെന്ന്. ഒറ്റമുറി കെട്ടിടം എന്ന വാക്കിനു എത്രത്തോളം പ്രസക്തിയുണ്ടെന്ന് നാം എല്ലാവരെയും ഓർമിപ്പിച്ച കാലമായിരുന്നു കടന്നുപോയത്. എല്ലാവരെയും അവരവരുടെ ഇലക്ട്രോണിക് ഗാഡ്ജറ്റുകളിലേക്ക് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധതിരിയിപ്പിച്ച കാലം. സുഹൃത്തുകളുടെ ഒത്തുകൂടൽ ഒരു സ്ക്രീനിന്റെ അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും ഇരുന്നുള്ള സംഭാഷണങ്ങളായ കാലത്തിലൂടെ ആണ് നമ്മൾ കടന്നുപോവുന്നത്. ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് സത്യാവസ്ഥ.

2021 ജനുവരി ഒന്നിനു 'ബോർഡ് ഓഫ് 2021' മലയാള സാഹിത്യ സമിതിയുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ നാം ചിന്തിച്ചതുപോലുമില്ല ഒരുപിടി നല്ല ഓർമകളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച അനുഭവങ്ങളാവും നമുക്ക് വരും കാലങ്ങളിൽ മുതൽ കൂട്ടാവുകയെന്ന്. കൂടുമ്പോൾ ഇമ്പം ഉണ്ടാവുന്നതാണ് 'കുടുംബം' എന്ന വാക്കിനോട് പൂർണമായും കൂറു പുലർത്താൻ മലയാള സാഹിത്യ സമിതി എന്നും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓൺലൈൻ ആയിട്ടും അതിനു ഒരു കോട്ടവും വരുത്താതിരിക്കാൻ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ശ്രദ്ധ പുലർത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യം എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു ബോർഡിനു വേണ്ട എല്ലാ പിന്തുണയും തന്ന കോർ അംഗങ്ങളോട് ഞങ്ങൾ ഏവരും എന്നും കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

2021 ഫെബ്രുവരിയിൽ ഒരു പറ്റം ചുറുചുറുക്കുള്ള ജൂനിയർസ് മലയാള സാഹിത്യ സമിതിയിലേക്ക് കടന്നുവന്നപ്പോൾ നാംപോലും അറിയാതെ അവർ നമ്മുടെ ഈ കുഞ്ഞു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഏതൊരു കൂട്ടായ്മക്കും അതിന്റേതായ വഴികാട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ 6 വർഷമായി ഒരു ക്ലബ്ബായി ഒരുമിച്ച് വളരാൻ അവർ ഞങ്ങളെ നയിക്കുകയാണ്. VITയിലെ മലയാളി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മലയാള ഭാഷ, സാഹിത്യം, സംസ്കാരം എന്നിവയിൽ അറിവ് വർധിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന ഫാക്കൽറ്റി കോർഡിനേറ്റർ പ്രൊഫസർ ശരൺ ക്വാർട്ടർലി വാർത്താപത്രിക പോലെയുള്ള ക്രിയാത്മക ആശയങ്ങൾ നൽകുകയും ഞങ്ങളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എം.എൽ.എ.യുടെ ഫാക്കൽറ്റി കോർഡിനേറ്ററും സ്റ്റുഡന്റ് വെൽഫെയർ ഡയറക്ടറുമായ പ്രൊഫസർ നൈജു ഞങ്ങളുടെ ക്ലബ്ബിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് നിരവധി അവസരങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് VITയിലെ മലയാള സാഹിത്യ സമിതി എന്ന ക്ലബ്ബിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള വളർച്ചയിൽ ഞങ്ങളെ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്താണ് MLA, എങ്ങനെ ആവണം MLA എന്ന് നാം ഏവരെയും ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്ന ശരൺ സാറിനും നൈജു സാറിനും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അകമഴിഞ്ഞ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

മലയാള സാഹിത്യ സമിതി കേവലം ഒരു ക്ലബ് മാത്രമല്ല അതു ഒരു കുടുംബം തന്നെയാണ്. മലയാള തനിമയുടെ എല്ലാ സവിഷേതകളും ഒത്തുചേർന്നു ഒരു കുടക്കീഴിൽ വരുന്ന ഒരു കുടുംബം. മലയാളം മാധ്യമമാക്കികൊണ്ട് ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവുകൾ കാഴ്ചവെക്കാനും
അതിനുമപ്പുറം ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരുപിടി നല്ല ഓർമ്മകൾ പിറവിയെടുക്കുന്നതുമായ ഒരു കൂട്ടായ്മ. ഓരോ വർഷവും പുതിയ മുഖങ്ങളും ആശയങ്ങളുമായി മലയാള സാഹിത്യ സമിതി ഒരു പടിയെങ്കിലും മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നു. ഓരോ വർഷവും മലയാള സാഹിത്യ സമിതി അതിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ നാഴികക്കല്ല് താണ്ടുന്നു. ഇനിയും അത് ആവർത്തിക്കട്ടെ!!.

ആശംസകൾ!!

MLA Board of 2021.

ലേഖനങ്ങൾ

- ജലം
- മഴക്കാലം
- വിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടം
- കത്താര
- ജലസംരക്ഷണം
- പ്ലാച്ചിമടയിലെ പോരാട്ടം
- പുഴ വഴികളിൽ ഒഴുകിയ മാനവസമൂഹം
- ജലസംരക്ഷണത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രബന്ധം
- കോവിഡ് 19 പകർച്ചവ്യാധി സമയങ്ങളിലെ ജലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം
- ജലസംസ്കാരം
- പുഴയും മനുഷ്യജന്മങ്ങളും
- സലിലം നന്മയും തിന്മയും
- ജലം ഒരു നിധി
- നിസ്സാരനല്ലത്രേ വെള്ളം
- വെള്ളത്തുള്ളികളുടെ ആത്മകഥ

ജലം

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനാധാരമായ അമൂല്യമായ അമൃതാണ് ജലം.

ഒരു തുള്ളി ജലത്തിന് അതിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതുവാൻ അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉത്പത്തിയെക്കുറിച്ചു നിസ്സംശയം നമ്മോടു വിശദീകരിക്കുമായിരുന്നു. കാരണം ജലമെന്നത് പ്രപഞ്ച സത്യങ്ങളുടെ തായ് വേരുകളിലൊന്നാണ്. ജീവനുമായി അതിനുള്ള ബന്ധം അഭേദ്യമാണ്.

ഇത്രയും നൈർമല്യവും രൂപമാറ്റവും സാധ്യമാവുന്ന നിറമില്ലാത്ത തെളിനീരിനെ അതിന്റെ രൗദ്രഭാവത്തിൽ ഒരു ശക്തിക്കും തടുക്കുവാൻ കഴിയില്ല എന്നത് ഒരു വസ്തുതയാണ്.

നുരഞ്ഞു പതഞ്ഞ് ഉയരങ്ങളിൽ നിന്ന് വെള്ളച്ചാട്ടമായി മാറി, പാറക്കെട്ടുകളെ മയം വരുത്തി, വെള്ളാരം കല്ലുകൾ തീർത്തു ഒഴുകിയെത്തിയവയാണ് ഒരോ ജലകണങ്ങളും... അവ തിരികെ കടലിലേക്കു ചേരുന്നത് തിരകൾ തീർത്തു ആർത്തലച്ചു കൊണ്ടല്ല. ഒന്നായി തീരുമ്പോൾ മാത്രം കാറ്റിനെ പുൽകി ആഴിയിൽ പല ഞൊറികളായി അലകളായി ഉയരുന്നു. ഒടുവിൽ മേഘ പാളികളിയിലേക്കു മോക്ഷം തേടി യാത്ര ചെയ്തു മഴയായി വീണ്ടും പെയ്തിറങ്ങുന്നു. എന്തൊരു മനോഹരമായ പ്രതിഭാസമാണെന്ന് നോക്കൂ. ഉത്ഭവിച്ചിടത്തു നിന്നും രൂപമാറ്റം കൊണ്ട് വീണ്ടും അവിടെത്തന്നെ പുനർജനിക്കാൻ ജലത്തിനല്ലാതെ മറ്റേതൊരു ശക്തിയ്ക്കാവും.

അതിന്റെ നൈർമ്മല്യം നഷ്ടമാവാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. പാഴാക്കിക്കളയുന്ന ഒരോതുള്ളി ജലത്തിനും ഒരു നാൾ നമ്മൾ പശ്ചാതപിക്കേണ്ടതായി വരും എന്നറിയുക.

സ്വന്തം അദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് നേടുന്നതൊക്കെ നാം വളരെ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ ഈ ഭൂമി നമുക്കു തന്ന ജലമെന്ന സമ്പത്തിനെയും അതിന്റെ പവിത്രതയോടെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ട കടമയും നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതയാണ്.

നമ്മുടെ ഓർമ്മകൾ പോലും ജലത്താൽ തീർത്തവയെണെന്നറിയുക. ജീവന്റെ ഓരോ കോശത്തിലുമതുറങ്ങുന്നു

അനന്തു വേണുഗോപാൽ

മഴക്കാലം

വെള്ളം എന്നോർക്കുമ്പോൾ തന്നെ എന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്നത് മഴയാണ്.ഓരോ തുള്ളിയും മഴയായി പെയ്തിറങ്ങി അത് അരുവിയായും പുഴയായും കടലായും പ്രകൃതിയെ മനോഹരമാക്കുന്നു. ഒരുപാട് പഴയകാല മഴക്കാല ഓർമ്മകളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വളരെ മനോഹരമായ ഒരു പുസ്തകമാണ് 'മഴക്കാലം'. മറുനാട്ടിലെ മഴനനഞ്ഞ മലയാളികളുടെ കുറിപ്പുകളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത. പ്രപഞ്ചത്തോളം പഴക്കമുണ്ട് മഴ എന്ന വിസ്മയത്തിന്.

മഴയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളും ,പഠനങ്ങളും, ലേഖനങ്ങളും , കോർത്തിണക്കിയതാണ് ഈ പുസ്തകം . മഴയുടെ രസം അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ഒപ്പം രഹസ്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുട്ടനാട്ടിലെ മഴ കുറിപ്പോടെ തുടങ്ങി കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷിന്റേയും സുസ്മേഷ് ചന്ദ്രോത്തിന്റേയും സത്യൻ അന്തിക്കാടിന്റെയുമ്പി സുഗതകുമാരി ടീച്ചറുടെയും തുടങ്ങി ഒരുപാട് പ്രഗൽഭരായ എഴുത്തുകാരുടെ വ്യത്യസ്തമായ മഴക്കാല അനുഭവങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. മഴയെ പ്രണയിച്ചും മഴയുടെ വികൃതികളിൽ കളിച്ചും ആഹ്ലാദിച്ചും മഴനനഞ്ഞു സഞ്ചരിക്കുന്നതോടൊപ്പം പേടിപ്പെടുത്തുന്ന മഴ അനുഭവങ്ങളും കാണാം. മഴയോടൊപ്പം ഉയരുന്ന വെള്ളപ്പൊക്ക കെടുതിയിൽ വേദന അനുഭവിച്ച ജീവിതകഥകളും മഴയോടൊപ്പം രാത്രിയിൽ പേടിപ്പെടുത്തുന്ന രഹസ്യങ്ങളും ഈ പുസ്തകം നമുക്ക് സമ്മാനിക്കുന്നു .ഒരുപാട് കവിതകളിലൂടെയും കഥകളിലൂടെയും സിനിമകളിലൂടെയും വ്യത്യസ്ത പുസ്തക പരിചയത്തിലൂടെയും വളരെ വ്യത്യസ്തമായ വായനാനുഭവമാണ് ഇതിലൂടെ കാഴ്ചവെക്കുന്നത്.

‘ആനയെ പോലെയാണ് മലനാട്ടിലെ മഴ. കാണാൻ കൊതിക്കാം, കാത്തിരിക്കാം, കാണുമ്പോൾ തുള്ളിച്ചാടാം ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് തൊടാം, അപ്പോഴും തൊടുന്നവന്റെ ഉള്ളിൽ ഭീതി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കും.ആ ഭീതി നമ്മെ മഴയിൽ നിന്നകറ്റിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും;ആനയിൻ നിന്നെന്ന പോലെ‘

സുസ്മേഷ് ചന്ദ്രോത്ത്

ഉഷ്ണിച്ചും വിയർത്തും ഇടവപ്പാതിയുടെ വരവും കാത്തിരിക്കുന്ന മലയാളിയുടെ ഓർമകളായ മഴ അനുഭവങ്ങൾ അപൂർവമായ വായനാനുഭവം നൽകുന്നു. വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടങ്ങളിലെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ തുള്ളിയായി പെയ്തിറങ്ങി പിന്നീട് കൈത്തോടായി, പുഴയായി ആർത്തിരമ്പുന്ന ആഴിയുടെ ആത്മാവ് തേടുന്ന മഴയുടെ വിങ്ങലുകളേയുമീ ആഹ്ലാദത്തേയും കുറിച്ച് ഹൃദ്യമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു .ഓരോ മഴത്തുള്ളിയും മുഖത്ത് ചുംബിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഓരോ അനുഭൂതിക്കൊപ്പം ഉള്ളിൽ ഉയരുന്ന ഭയത്തെ ഈ പുസ്തകം ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. കാൽപ്പനികതയിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കാതെ മഴയുടെ വ്യത്യസ്ത മുഖങ്ങൾക്ക് മാറ്റേകുകയും വ്യത്യസ്തതയാർന്ന ചരിത്രവും ശാസ്ത്രവും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുക്കൊണ്ട് വളരെ മനോഹരമായ വായനാനുഭവം സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുസ്തകമാണ് ‘മഴക്കാലം‘

അമൃത രാജീവ്

വിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടം

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ദൃശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് തെക്കൻ ആഫ്രിക്കയിലെ സാംബിയ എന്ന പ്രദേശത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ ജലപ്രവാഹമായവിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടം. ഐയ്ജലിടെയും നയാഗ്രയുടെയും ദൃശ്യവൈഭവങ്ങളോ മത്സരിക്കുമെങ്കിലും നയാഗ്രയെകാൾ ഒന്നര ഇരട്ടി വീതിയും ഇരട്ടി ഉയരവും വിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനുണ്ട്. ഇടിവെട്ടുന്ന പുക എന്ന് അർഥമുള്ള മാസി ഓ ഇന്യാ എന്ന പേരാണ് ഇവിടുത്തെ പരിസരവാസികൾ ഈ പ്രകൃതിപ്രതിഭാസത്തിനെ വിളിക്കുന്നത്.3500 കി.മി.നീളമുള്ള ഈ നദി സാമ്ബ്യയിൽ നിന്നും സിംബാബ്വേയിലേക് പെട്ടന്ന് താഴേക്കു കുതിക്കുന്നു .ഇങ്ങനെ കുതിക്കുന്ന വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ ശക്തിമൂലം ജലശിഖരങ്ങൾ മേഘരൂപം പോലെ ഉരുണ്ടു കൂടി മുകളിലേക്ക് വീണ്ടും കുതിക്കുന്ന കാഴ്ചകാണാൻ ഒട്ടേറെ കാണികൾ ആണ് .ഏതൊരു വെള്ളച്ചാട്ടം പോലെയും അതികഠോരമായ മുഴക്കം അകലെ നിന്ന് കേക്കാനും സാധിക്കും.7650 ഘനമീറ്റർ ജലമാണ് മാർച്ച് മെയ് മാസങ്ങളിൽ ഈ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിലൂടെ ഒരു സെക്കൻഡിൽ പതിക്കുന്നത് .അവിടെ ഉള്ള ജനങ്ങൾ വിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടത്തിനെ ഈശ്വരപ്രഭാവം എന്ന നിലയിൽ ആരാധിക്കാറുണ്ട് .ഡേവിഡ് ലിവിങ് സ്റ്റോൺ ആണ് ഈ വെള്ളച്ചാട്ടം ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയത് അതുകൊണ്ട് തന്നെ അദ്ദേഹമാണ് തന്റെ രാജ്ഞിയുടെ പേര് നൽകി ഇതിനെ വിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടമാക്കിയത്.

അഞ്ചു ജൂബി

കത്താര

ജീവനറെ ഘടകമായ ജലറത്ത തന്റെ മനസ്സും ശരീരവസും ഉപയയാഗിച്ച് നിയന്ത്രണത്തിലാക്കാൻ കഴിയസന്ന അത്ഭുതസത വനിത ജലറത്ത ആവിയായസും, മഞ്ഞ് തസള്ളികളായസും, യവണറമ്കിൽ ഐസ് തറന്നയാക്കി മാറ്റാൻ കഴിവസള്ള വയക്തി.2005ൽ പസെത്തഖിങ്ങിയ വിഏയമാണ് 'അവതാർ' എന്ന ആനിയമറ്റഡ് ഫാന്സി സീരീസ്. ഇതിറലയകന്ത്ര കഥാപാന്ത്തങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് കത്താര. 2007ൽ ന്ത്കീയയറ്റീവ് ആർട്സ് എമ്മി പസരഏാരങ്ങൾ ഉൾപ്പറട നിരവധി അവാർഡസകൾ ലഭിച്ചിട്ടസണ്ട് ഈ ടി.വി. പരമ്പരയ്ക്ക്. ജലും, ഭൂമി, അഗ്നി, വായസ എന്നീ 4 മൂലധാതസക്കളസും വരസതിയിൽ നിർത്തസന്ന 'അവതാർ' എന്ന ന്ത്പതിഭാസറത്ത ചസറ്റിപ്പറ്റിയസള്ളതാണ് ഈ കഥ. 4 യേശങ്ങളസറട ഒരസ സമാരര യലാകും തറന്നയാണ് കഥ പശ്ചാത്തലും. ഇതിൽ അഗ്നിയേശക്കാർ ആരുംഭിച്ച ഒരസ യസദ്ധമാണ് തസടക്കും. ക്ഷേിണ ന്ത്ധസവത്തി നടസത്ത് ഒരസ റകാച്ചസ ന്ത്ഗാമത്തിൽ താമസമാക്കിയിരസന്ന കത്താരറയ അയനേഷിച്ചസ അവർ വന്നസ.ജലറത്ത നിയന്ത്രിക്കാൻ ആ ന്ത്പേർശത്ത് കഴിയസന്ന ഒയരറയാരാളായിരസന്നസ അവൾ. ഭാവിയിൽ റവല്ലസവിളി ഉയർത്തസറമന്ന് ഭയന്ന് റകാന്നസകളയാൻ വന്നതാണ് അഗ്നിയേശറത്ത പടയാളികൾ. സേരും മകറള രക്ഷിക്കാനായി കത്താരയസറട മാതാവ് ഒരസ കള്ളും പെഞ്ഞസ. ആ അത്ഭുതസിദ്ധി ലഭിച്ച സ്ന്ത്തീ താനാറണന്ന്. പകരും റകാടസത്തത് സേരും ജീവനസും. തനിക്കസ യവണ്ടി ജീവതയാഗും റചയ്ത അമ്മയസറട യവർപ്പാട് അവളിൽ മായ്ക്കാനാവാത്ത മസെിവായി.ഒരിക്കൽ യജയഷ്ഠ നസറമാത്ത് മീൻപിടിക്കാൻ യപായ അവൾ, വഴക്കിട്ട് യേഷയത്തിൽ കക ഒന്ന് ന്ത്പയയാഗിച്ചസ. സേരും ശക്തി പൂർണമായി മനസീലാകാത്തവൾ കാലങ്ങളായി അനക്കമില്ലാറത കിടന്നിരസന്നമഞ്ഞസകൂമ്പാരും പിളർത്തി. ഒരസ ബാലൻ അതിനസള്ളിൽ അവശനായി കിടപ്പസണ്ടായിരസന്നസ. 100 വർഷങ്ങൾക്കസ മസമ്പ് യലാകും 'മരിച്ചസ' എന്ന് റതറ്റിദ്ധരിച്ച 'അവതാർ' എന്ന രക്ഷകൻ. യസദ്ധറക്കടസതിയിൽ നിന്ന് യലാകറത്ത രാക്ഷിക്കാൻ അവതാസും കാത്താരയസും ഒന്നസയചരസന്നതാണ് തസടന്നസള്ള കഥയസറട ഇതിവൃത്തും.ജലറത്ത കൃതിമാമായി സിനിമയിൽ ചിന്ത്തീകരിക്കാൻ ബസദ്ധിമസട്ടാണ്. ഒരസപാട് കപ്പലസകൾ ന്ത്പതയക്ഷറപ്പടസന്ന 'മരയ്ക്കാർ' എന്ന ലായലട്ടൻ പടത്തിനറെ പിന്നണി ന്ത്പവർത്തകരസും അുംഗീകരിക്കസന്ന സതയും. അത്തരും ഒരസ ന്ത്പതിസന്ധി വകവയ്ക്കാറത 2010ൽ കനറ്റ് ശയാമലൻ സുംവിധാനും റചയ്ത്, ഈ സീരിസിറന ആഏമോക്കി പസെത്തഖിങ്ങിയ 'ലാസ്റ്റ അയർറബൻഡർ' വൻ പരാജയമായിരസന്നസ. ഇത് നിരാശറപ്പടസത്തിറയങ്കിലസും ആരാധകറര ആയവശത്തിലാഴ്ത്തി ഈ വർഷാരുംഭത്തിൽ 'അവതാർ സ്റ്റസഡിയയാസ്ന്ത്പഖ്യാപനും വന്നസ. യലാകറത്ത റെട്ടിക്കാൻ യപാന്ന കലാവിരസത് അരങ്ങിൽ ഒരസങ്ങസന്നസ എന്ന് ചസരസക്കും.

സയൻ യജക്കബ്

ജലസംരക്ഷണം

ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യം വേണ്ട ഒരു ഘടകമാണ് ജലം.ജീവന്റെ ഉല്പത്തിയും ജലത്തിൽനിന്നാണ്.ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ നമുക്കു കുറച്ചു കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടാം. എന്നാൽ വെള്ളം ഇല്ലാതെ ജീവിക്കാൻ ആവില്ല.

ജലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി ജലസംരക്ഷണത്തിനു വേണ്ടി ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന എല്ലാ വർഷവും മാർച്ച് 22 ന് ലോക ജലദിനമായി ആചരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ ബോധവത്ക്കരിക്കുന്നതിന് ഇതു സഹായകമാകുന്നു, ഭൂമിയുടെ നാലിൽ മൂന്നുഭാഗവും ജലമാണ്. എന്നാൽ നമുക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ജലത്തിന്റെ അളവ് വളരെ കുറവാണ്. ഇവയെ ഉപരിതല ജലമെന്നും ഭൂജലമെന്നും രണ്ടായി തിരിക്കാം.

മഴവെള്ളമാണ് ഉപരിതലമെന്നപേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. മഴവെള്ളം ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിലൂടെ ഒഴുകി പുഴയിലെത്തി സമുദ്രത്തിൽ പതിക്കുന്നു.മഴവെള്ളം സംഭരിച്ചുപയോഗിക്കാനുള്ള സൗകര്യം സാർവ്വത്രികമായിട്ടില്ല.ധാരാളം മഴയുണ്ടെങ്കിലും വെള്ളം മുഴുവൻ പാഴായി പോകുന്ന സ്ഥിതിയാണിന്നുള്ളത്.

മഴപെയ്യുമ്പോൾ ഭൂമിയിലേക്കു താഴ്ന്ന് പാറയിടുക്കുകളിൽ നിറയുന്നു. ഇതിനെയാണ് ഭൂജലം എന്ന് പറയുന്നത്. കിണർ കുഴിക്കുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്നത് ഈ വെള്ളമാണ്. സസ്യസമ്പത്തിന്റെ വിസ്തൃതികുറയുന്നതും കൃഷിഭൂമിയിലെ അശാസ്ത്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഭൂജലം കുറയുന്നതിനു കാരണമാകുന്നു. പാറപൊട്ടിക്കൽ ,മണ്ണെടുത്തു കുന്നു നിരപ്പാക്കൽ , വയൽ നികത്തൽ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം കൊടുംവരൾച്ചയിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കും.

നമ്മുടെ ജലസ്രോതസ്സുകളിൽ ഏറിയകൂറും മലിനമായിരിക്കുകയാണ്.ഉപ്പുവെള്ളം കയറി ശുദ്ധജലം മലിനമാകുന്നുണ്ട്. തോടുകളിലും പുഴകളിലും മാലിന്യമൊഴുക്കി അതും മലിനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ജലത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ ഉപയോഗം ശുദ്ധജലം കുറയാൻ ഇടയാകുന്നു. കാർഷികരംഗത്തും വ്യാവസായിക രംഗത്തും നടക്കുന്ന മലിനീകരണംകൊണ്ട് ജലസ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗയോഗ്യമല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

ലോകം കടുത്ത ജലക്ഷാമത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 700 കോടിയിലധികമുള്ള ലോക ജനസംഖ്യയിൽ ആറിൽ ഒരൾക്ക് ശുദ്ധജലം കിട്ടുന്നില്ലെന്നാണ് ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ കണക്ക്. ജനപ്പെരുപ്പത്തിനനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന ജലചൂഷണമാണ് ഈ പ്രതിഭാസത്തിനു കാരണം. ഏതാണ്ട് 200 കോടിയിലധികം ജനങ്ങളാണ് ശുദ്ധജലക്ഷാമം നേരിടുന്നത്.

ധാരാളം മഴകിട്ടുന്ന കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിയും ആശങ്കാജനകമാണ്. കുളങ്ങൾ ,തോടുകൾ ,നദികൾ ,കായലുകൾ എന്നിവയെല്ലാം നമുക്കുണ്ട്. എന്നിട്ടും നമ്മുടെ നാട്ടിലും രൂക്ഷമായ കുടിവെള്ളക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടുകയാണ്.ഇതിനൊരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭൂജലത്തെ സംരക്ഷിച്ച് അതിന്റെ തോത് വർദ്ധിപ്പിക്കണം. പെയ്തിറങ്ങുന്ന മഴവെള്ളം ഒഴുകിപോകാതെ ഭൂമിയിൽ താഴ്ത്തുകയാണ് ഇതിനുള്ള പോംവഴി.

മഴവെള്ളം ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തേക്കിറങ്ങുവാൻ ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ട് . കൃഷിഭൂമിയിൽ തടയണകൾ നിർമ്മിക്കുകയെന്നതാണ് ഇതിൽ പ്രധാനം . ജലം ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കാൻ ഉയർന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇത് അത്യാവശ്യമാണ് . ഭൂമിയിൽ മഴക്കുഴികൾ ഉണ്ടാക്കുകയെന്നതാണ് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം. പെയ്തിറങ്ങുന്ന വെള്ളത്തെ ഈ കുഴികളിൽ ശേഖരിച്ചു വയ്ക്കാനാകും. അവ പിന്നീട് ഭൂമിയിലേക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങങ്ങിക്കൊള്ളും . ധാരാളം മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയാണ് ഭൂജല സംരക്ഷണത്തിനുള്ള മറ്റൊരുപാധി. വൃക്ഷങ്ങളുടെ വേരുകൾക്കിടയിലൂടെ മഴവെള്ളം ഭൂമിയുടെ അടിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ ഇതു സഹായിക്കുന്നു.

നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളത്ര ശുദ്ധജലം ഈ ഭൂമിയിലുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി നടപ്പിലാക്കാൻ ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കണം.ജലത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങൾ തമ്മിലടിക്കുന്ന ഒരു കാലം ഉണ്ടാകരുത് . അതുപോലെതന്നെ ശുദ്ധജലം കിട്ടാതെ ഒരു ജീവൻ പോലും നഷ്ടപ്പെടാനും ഇടയാകരുത്. അതിനു വേണ്ടി നാം തന്നെ പ്രയത്നിക്കണം . ഇന്നു മുതൽ വെള്ളം ശേഖരിച്ചില്ലെങ്കിലും പാഴാക്കി കളയില്ല എന്ന് ഓരോ പൗരനും ശപഥം എടുത്താൽ ഒരു നല്ല നാളെയെ നമുക്ക് വരവേൽക്കാം.

അദ്വജ വിനോദ്

പ്ലാച്ചിമടയിലെ പോരാട്ടം

ഭൂഖണ്ഡങ്ങളെപ്പോലും ചൊൽപ്പടിയിലാക്കിയ കോർപറേറ്റ് ഭീമൻ ഒരുകൂട്ടം ആദർശങ്ങളുടേയും ആശയങ്ങളുടേയും മുന്നിൽ പരാജയപ്പെട്ട കഥയാണ് പ്ലാച്ചിമടയിലേത്. ജലചൂഷണം നടത്തി മണ്ണും വെള്ളവും കലുഷമാക്കിയ കൊക്കകോള കമ്പനിക്കെതിരെ പ്ലാച്ചിമടയിൽ നടന്ന പോരാട്ടം ലോകചരിത്രത്തിലിടം പിടിച്ചതാണ്.നിസ്വരായ മനുഷ്യർക്കൊപ്പം പോരാട്ടത്തിൽ അണിചേരാൻ രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തും നിന്ന് സമാനഹൃദയർ ഒഴുകിയെത്തി. പ്രലോഭനങ്ങളും കുതന്ത്രങ്ങളും ഗാന്ധിയൻ സമരമുറയ്ക്കു മുന്നിൽ മുനയറ്റുവീണു.

2000ത്തിലാണ് പെരുമാട്ടി പഞ്ചായത്തിൻറെ അനുമതിയോടെ പ്ലാച്ചിമടയിൽ കൊക്കക്കോളയുടെ ശീതള പാനീയ നിർമാണ യൂണിറ്റ് ആരംഭിക്കുന്നത്. കമ്പനി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി മാസങ്ങൾക്കകം തനി സ്വരൂപം കാണിച്ചുതുടങ്ങി. സമീപത്തുള്ള കിണറുകളിലെയെല്ലാം ജലനിരപ്പ് വലിയതോതിൽ കുറഞ്ഞു. ആദ്യം ഇതിൻറെ കാരണം നാട്ടുകാർക്ക് മനസിലായില്ല. വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചവർക്ക് തൊലിപ്പുറത്ത് ചൊറിച്ചിലും മറ്റും അനുഭവപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയതോടെയാണ് വെള്ളം മലിനീകരിക്കപ്പെട്ടതായി ജനങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. കാഡ്മിയവും ലെഡ്ഡും ഉൾപ്പെടെയുള്ള രാസവസ്തുക്കളാണ് ഇവിടത്തെ ജലസ്രോതസ്സുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്ന് പിന്നീടുള്ള ശാസ്ത്രീയപരിശോധനയിൽ തെളിയുകയും ചെയ്തു.

വൻ തോതിൽ ഭൂഗർഭജലമൂറ്റിയ കമ്പനി സമീപത്തെ ജലസ്രോതസ്സുകൾ മലിനമാക്കിയതോടൊപ്പം മറ്റൊരു ദ്രോഹവും നാട്ടുകാരോട് ചെയ്തു. നിർമാണത്തിനുശേഷമുള്ള അവശിഷ്ടം വളം എന്ന പേരിൽ നാട്ടുകാർക്ക് നൽകി. കൃഷിയെ ആശ്രയിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ ഇതോടെ തരിശായി മാറി.

ജീവിതം അപകടത്തിലാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞതോടെയാണ് പ്രദേശത്തെ ആദിവാസികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നാട്ടുകാർ സംഘടിച്ച് കൊക്കക്കോളയെക്കെതിരായി സമരം ആരംഭിച്ചത്. 2002 ഏപ്രിലിൽ ആരംഭിച്ച സമരത്തിന് വൻ ജനപിന്തുണയാണ് പിന്നീട് ലഭിച്ചത്. കമ്പനിക്കു മുന്നിൽ കുടിൽ കെട്ടിയായിരുന്നു പ്രതിഷേധ സമരം .

ഇരുളർ ഗോത്രത്തിൽ പെട്ട മയിലമ്മ എന്ന ആദിവാസി സ്ത്രീ യാണ് സമരത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയത് .മയിലമ്മയ്ക്കും അവരുടെ സഹോദരങ്ങൾക്കും കുടിവെള്ളത്തിനായി മൈലു കളോളമാണ് ദിവസവും നടക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നത്.ഇനി മതി, ഇ നിയുമാവില്ലെന്ന് ഒരുദിവസം അവർ തീരുമാനിച്ചു .ഇനിയും എന്തിനാണ് ദൂരങ്ങൾ താണ്ടുന്നത്? വിഷംപേറുന്ന ഭീമൻകമ്പ നി പൂട്ടുകതന്നെ വേണം.

അതിനായി അവർ സത്യാഗ്രഹം ആരംഭിച്ചു.പ്ലാച്ചിമടസമരത്തെ ലോകശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് ഏറ്റവും സഹായിച്ച ത് 2004 ജനുവരി 21 മുതൽ 23 വരെ പ്ലാച്ചിമടയിൽ നടന്ന ലോക ജലസമ്മേളനമായിരുന്നു.ലോകജലസമ്മേളനത്തിൽ മോദ് ബാ ർലെ, ഹോസെ ബുവേ തുടങ്ങി അറുപതിലേറെ വിദേശപ്രതി നിധികൾക്കൊപ്പം വന്ദനാ ശിവ, മേധാപട്കർ ഉൾപ്പെടെയുള്ളവ രും പങ്കെടുത്തു.

ലോകത്തെമ്പാടുനിന്നും മൃദുപാനിയ ഭീമനെതിരെ പിന്നീട് ശ ബ്ദമുയർന്നു. പ്ലാച്ചിമട സമരത്തിന്റെ പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട് 2005ൽ അമേരിക്കയിലെയും ഇംഗ്ലണ്ടിലെയും സർവകലാശാല വിദ്യാർഥികൾ അവരുടെ ക്യാമ്പസുകളിൽനിന്നും കൊക്കകോളയെ പുറത്താക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു .അമേരിക്കയിൽ ഡലാവറിൽ കോളാ ഓഹരിക്കാരുടെ സംഗമം നടക്കുമ്പോൾ പുറത്ത് ആയിരങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധം ഇരമ്പി. ബ്രസീലിൽ കൊക്കകോളക്കെതിരെ അന്താരാഷ്ട്രാ പ്രതിഷേധമു യർന്നു .ഇന്ത്യയിലും കൊളമ്പിയയിലും കോള വരുത്തിവെച്ച വിനാശത്തെപ്പറ്റി അവിടെ നൂറുകണക്കിനുപേർ പ്രസംഗിച്ചു. കോള പ്രതിരോധത്തിലായി. ഒടുവിൽ ആഗോള ഭീമനായ കൊക്കക്കോള പറഞ്ഞു, ഇനി ഞങ്ങൾ പ്ലാച്ചിമടയിലേക്കില്ല. കേര ളം കണ്ട ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായ ഒരു ജനകീയ സമരത്തിന് ഏ താണ്ട് ഒന്നര പതിറ്റാണ്ടിനുശേഷം വിജയത്തിൻറെ മധുരം.

തങ്ങളുടെ പണക്കൊഴുപ്പിൻറെയും അതുപയോഗിച്ച് ഏത് അധികാരകേന്ദ്രത്തെയും സ്വാധീനിക്കാമെന്ന ധാരണയുടെയും ബലത്തിൽ ജലചൂഷണത്തിനെത്തിയ രണ്ടര ലക്ഷം കോടിയില ധികം വിറ്റുവരവുള്ള കമ്പനിക്ക് ഒരുകൂട്ടം സാധാരണക്കാരുടെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിനു മുന്നിൽ അടിയറവുപറയേണ്ടിവന്നു. മനുഷ്യരുടെ ഇച്ഛാശക്തിയും കൂട്ടായ്മയുമാണ് ഏറ്റവും വലിയ കരുത്ത് എന്ന സത്യം അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു പാലക്കാ ട് ജില്ലയിൽ കേരളതമിഴ്നാട് അതിർത്തിയിലുള്ള പ്ലാച്ചിമട എ ന്ന കൊച്ചു ഗ്രാമം.

ചൈതന്യ അശോകൻ

പുഴ വഴികളിൽ ഒഴുകിയ മാനവസമൂഹം

നൈൽ നദിയും സിന്ധു നദിയും ഊട്ടി പോറ്റിവളർത്തിയ സംസ്കാരങ്ങളാണ് ജനതയുടെ പൈതൃകം. ഭാരതപ്പുഴയും പെരിയാറും ഇല്ലാത്ത കേരളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പം അസാധ്യമാണ്. മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ ആദിശങ്കരൻ ജനിച്ച പെരിയാറിന്റെ തീരം കേരളീയർ മറക്കുകയില്ല. വിപ്ലവത്തിന്റെ വീര്യം ചിറ്റോളത്തിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന കബനിയും ഭക്തിയുടെ നിറച്ചാർത്ത് വിരിയിക്കുന്ന പമ്പയും വ്യവസായിക വിജയം ആഘോഷിക്കുന്ന കല്ലായിപ്പുഴയും ചേർന്ന് കേരളത്തെ പുഴകളുടെ നാടാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടെന്ന് പ്രശസ്തി പറയാൻ തക്കവണ്ണം കേരളത്തെ ഹരിതാഭമാക്കാൻ ഈ നദികൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് ചെറുതല്ല.

എന്നാൽ ഇന്ന് ഭാരതപ്പുഴ ഇരുതീരും തൊട്ട് ഒഴുകാറില്ലമധ്യത്തിൽ ചാലിട്ടൊഴുകുന്നു. കാരണം മണലൂറ്റുകാർ മണൽ വാരുന്നു. എല്ലാ പുഴയുടെയും അവസ്ഥ സമാനമാണ്, വിവിധ കടവുകളിൽ നിന്നുമായി ഏകദേശം അഞ്ഞൂറു ലോഡ് മണലാണ് ദിവസംപ്രതി ഊറ്റിയെടുക്കുന്നത്.

നദികൾ മരിക്കുന്നതോടെ ജലസമ്പത്തും ഇല്ലാതാകും. നാം കുടിക്കുന്ന ജലമോ ശ്വസിക്കുന്ന വായുവോ മലിനമായാൽ തീർച്ചയായും രോഗങ്ങൾ പിടിപെടും.മാത്രമല്ല മനുഷ്യന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ തന്നെ അത് ബാധിക്കും. മണ്ണിൽ പൊന്ന് ഒഴുകുന്ന നദികളെ കൊല്ലാൻ മനുഷ്യൻ തുനിയരുത്. ഇനിയുള്ള തലമുറകളുടെ നിലനിൽപ്പ് നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണെന്ന് നാം ഓർക്കുക.

ഭൂതി തമ്പാൻ

ജലസംരക്ഷണത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രബന്ധം

ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ, ഭൂമിയിലെ ജലം വിവിധ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.

ഭൂമിയിലെ സുരക്ഷിതമായ കുടിവെള്ളത്തിന്റെ വളരെ കുറഞ്ഞ ശതമാനം വിലയിരുത്തുന്നതിലൂടെ, ജലസംരക്ഷണം അല്ലെങ്കിൽ ജലസംരക്ഷണ കാമ്പയിനുകൾ വളരെ പ്രധാനമാണ്. വ്യാവസായിക മാലിന്യങ്ങൾ കാരണം, വെള്ളം ലാഭിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമത കൈവരിക്കുന്നതിനായി എല്ലാ വ്യാവസായിക കെട്ടിടങ്ങൾ, അപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ, സ്കൂളുകൾ, ആശുപത്രികൾ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെ പ്രൊമോട്ടർമാർ ശരിയായ ജല മാനേജുമെന്റ് സംവിധാനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. വലിയ ജലസ്രോതസ്സുകൾ ദിനംപ്രതി വ്യാവസായിക സ്ഥാപനങ്ങൾ കാരണം മലിനീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ജലത്തിന്റെ അഭാവം, ജല മലിനീകരണം, ജല സംരക്ഷണം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ സാധാരണക്കാർ ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികൾ നടത്തണം. ജലം പാഴാക്കുന്നതിനോടുള്ള സാധാരണക്കാരുടെ പെരുമാറ്റം മാറേണ്ടത് അടിയന്തിരമായ ആവശ്യമാണ്.

ഗ്രാമതലത്തിലുള്ളവർ നിത്യ ഉപയോഗത്തിനായി മഴവെള്ളം ശേഖരിക്കണം. ശരിയായ അറ്റകുറ്റപ്പണികളോടെ ചെറുതോ വലുതോ ആയ കുളങ്ങളിൽ മഴവെള്ളം സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. ചെറുപ്പക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കൂടുതൽ അവബോധം ആവശ്യമാണ്, ഒപ്പം ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ പരിഹാരങ്ങളിലും തുടർ നടപടികളിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. വികസ്വര രാജ്യങ്ങളിലെ പല പ്രദേശങ്ങളിലും താമസിക്കുന്നത് അരക്ഷിതാവസ്ഥയെയും ജലത്തിന്റെ അഭാവത്തെയും ബാധിക്കുന്നു. ആഗോള ജനസംഖ്യയുടെ 40 ശതമാനത്തിലധികവും സപ്ലൈ ഡിമാൻഡ് പ്രദേശങ്ങളിലാണ് താമസിക്കുന്നത്.വികസ്വര രാജ്യങ്ങളിലെ 80% രോഗങ്ങളും അപര്യാപ്തമായ വെള്ളവും ശുചിത്വവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും മലിനീകരണം അല്ലെങ്കിൽ സമുദ്രനിരപ്പ് ഉയരുന്നത് വിശ്വസനീയമായ ജലസ്രോതസ്സുകളെ മലിനമാക്കുന്നു. വരും ദശകങ്ങളിൽ ജനസംഖ്യ, കൃഷി, വ്യവസായം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം വളരുമെന്നതിനാൽ ഈ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാകും.

ജോയൽ ജെ ജോർജ്

കോവിഡ് 19 പകർച്ചവ്യാധി സമയങ്ങളിലെ ജലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം

നമ്മുടെ എല്ലാ ദൈനംദിന പ്രവൃത്തികളിലും വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ, നമ്മളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വെള്ളം അത്യാവശ്യ ഘടകമാണ്. പാചകം,വ്യക്തി ശുചിത്വം തുടങ്ങി വിവിധ ആരോഗ്യ വ്യവസായ മേഖലകളിലും വെള്ളം അത്യാവശ്യമാണ്.

കൂടാതെ, രോഗം തടയുന്നതിനും വെള്ളം അത്യാവശ്യമാണ്. കോവിഡ് 19 പോലുള്ള ഒരു പകർച്ചവ്യാധി പടർന്നു പിടിക്കുന്ന കാലത്ത്, ജലത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. കാരണം പകർച്ചവ്യാധിയെ പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രധാന മാർഗ്ഗം ഒറ്റപ്പെടലും കൈകഴുകലുമാണ്.

കോവിഡ് 19 ഞങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവുമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ തകർക്കുക മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്ന ചില അടിസ്ഥാന ഭൗതീക സാഹചര്യങ്ങളെ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ ജല ലഭ്യത ഈ തിരിച്ചറിവിന്റെ കേന്ദ്രമാണ്; ആരോഗ്യം, ശുചിത്വം, സുരക്ഷ എന്നിവയ്ക്കുള്ള അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമായിട്ടില്ല, എന്നിട്ടും ദശലക്ഷക്കണക്കിന് നിരാലംബരും ദുർബലരുമായ കുടുംബങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും വിശ്വസനീയവും താങ്ങാനാവുന്നതുമായ ജല ലഭ്യതയില്ല.

അതേസമയം, കാലാവസ്ഥാ വ്യതിയാനം കടുത്ത വരൾച്ച, തീപിടുത്തം, വെള്ളപ്പൊക്കം എന്നിവയ്ക്ക് കാരണമായി. കോവിഡ് 19 നമ്മുടെ ജല അടിസ്ഥാന സൗകര്യം നിരന്തര അവഗണനയെ തുറന്നുകാട്ടി, ദീർഘകാലമായി നിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹിക, പാരിസ്ഥിതിക സമ്മർദ്ദങ്ങളെയും സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങളെയും വലുതാക്കുന്നു. കൂടുതൽ സാമ്പത്തിക തുല്യതയും പ്രവേശനവും, പാരിസ്ഥിതിക പുനഃ സ്ഥാപനം, സാങ്കേതിക കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ എന്നിവ നേടുന്നതിന് ജലത്തിന് ഒരു ലിവർ ആയി വർത്തിക്കാൻ കഴിയും. ശാശ്വതമായ വീണ്ടെടുക്കലിനായി ഇന്ത്യ ജലത്തെ ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നമായി ഉയർത്തേണ്ട സമയമാണിത്.

ഡാലിയ ജോസ്

ജലസംസ്കാരം

മനുഷ്യമനസ്സുകളെ ആകുലപ്പെടുത്തുന്ന ധാരാളം ദുർഘട ഘട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് നാമിന്ന് പോകുന്നത്. അതിൽ ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് ജലത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്. ജല മലിനീകരണം ജലത്തിന്റെ ദൗർലഭ്യം എന്നിങ്ങനെ പട്ടിക നീണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ജോലിയോ വേതനമോ അല്ല സുസ്ഥിരമായ ദാഹജലമാണ് മനുഷ്യന് അത്യന്താപേക്ഷിതം എന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങുന്നു.

അനുവർത്തിക്കപെടേണ്ട ഒരു ജലസംസ്കാരം നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ടാകാതെ ജലസംരക്ഷണം സാധ്യമാവുകയില്ല. വനസംരക്ഷണവും, മണ്ണുസംരക്ഷണവും, നീർത്തടങ്ങളുടെ നിർമാണവും, കണ്ടൽകാടുകളുടെ സംരക്ഷണവുമെല്ലാം ജീവജലത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനാധാരമാണെന്ന സത്യത്തെ ഉൾകൊള്ളുന്നതിലൂടെ ജലസംസ്കാരം രൂപപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലൂടെ ഒഴുകിയിരുന്ന നദികൾ പലതും പേരു മാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അടയാളങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുന്നു. ഇത് വരാനിരിക്കുന്ന വലിയ ജല വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ ഭീതി ജനിപ്പിക്കുന്ന സത്യം മാത്രമാണ്. ജലത്തിന്റെ പുനരുപയോഗത്തിലൂടെ, മഴക്കൊയ്ത്തിലൂടെ, ജലസംഭരണത്തിലൂടെ ഭൂമിയിലേക്ക് പതിക്കുന്ന ഒരോ തുള്ളിളയയും നമ്മൾ ഏറ്റുവാങ്ങണം.

ജലത്തിന്റെ ലഭ്യത മൂലം നമുക്കുണ്ടായ സംഭാഗ്യങ്ങളും ആത്മനിർവൃതിയും വരും തലമുറകൾക്കു കൂടി അനുഭവിക്കുവാനുള്ളതാണ്ണെന്ന സത്യത്തെ നമുക്ക് നിഷേധിക്കുവാനുള്ളതല്ല. ജലത്തിന്റെ ധാരാളിത്തത്തെ ആഘോഷമാക്കുന്നതിനൊപ്പം ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാനും നമ്മളോരോരുത്തരും ശ്രമിക്കണം.

ജോൺ സുനിൽ വർഗ്ഗീസ്

പുഴയും മനുഷ്യജന്മങ്ങളും

നമ്മുക്കൊരോരുത്തർക്കും അറിയാം പുഴകൾ എന്നാൽ ഒരു തരം ജല സ്രോതസ്സാണെന്ന്. എങ്ങനെ നമ്മുടെ ഒരോരുത്തരുടെയും ജന്മങ്ങളുമായി പുഴയെ താരതമ്യം ചെയ്യാം ???. അതിന്നു ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ലോകം മുഴുവൻ സർക്കീട്ടു നടത്തണമെന്നില്ല , ലോകത്തുള്ള സർവ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിക്കണം എന്നുമില്ല .

നമ്മുക്ക് അറിയാം നമ്മുക്ക് അറിയാത്ത എവിടോ നിന്നോ ഒരു പുഴ ഉത്ഭവിക്കുന്നു . എന്നാൽ അത് നമ്മളിൽ ഓരോരുത്തരിലേക്കും ഒഴുകിയെത്തുമ്പോൾ നമ്മൾ പലവിധത്തിൽ അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നു . ശുദ്ധ ജലത്തിന് ഉറവിടമായ ഈ പുഴവെള്ളത്തെ കുടിക്കാൻ ഉപേയോകികുന്നവരുണ്ട്. തങ്ങളുടെ മറ്റുചില ആവശ്യങ്ങൾക്കു ഉപയോകികുന്നവരുമുണ്ട്. മറ്റുചിലർ ഈ ജലത്തിൽ കല്ലെറിഞ്ഞ് രസിക്കുന്നു. എന്നാൽ വളരെ ചുരുക്കം ചില ആളുകൾ ഈ പുഴവെള്ളത്തെ വണങ്ങുന്നു അഥവാ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഇത് പോലെ തന്നെയാണ് മനുഷ്യജന്മങ്ങളും. ലോകത്തിൻെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ ജനിച്ചു വീഴുന്ന കുഞ്ഞിന് അവന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു വളരെ സ്നേഹവും ലാളനയും സമൂഹത്തിൽ നിന്നും കുടുംബത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നു . എന്നാൽ അവൻ വളർന്നു വരും തോറും അവനു മാറ്റങ്ങൾ ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല എന്നാൽ സമൂഹത്തിനു അവനോടുള്ള താൽപര്യം കുറയുന്നു. പിന്നയും അവൻ വളരുന്നു. അപ്പോൾ അവനെ അവരവരുടെ നേട്ടങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഉപേയോഗപെടുത്താൻ കുറച്ചുപേർ കുടെ കൂടുന്നു. പിന്നയും അവൻ വളരുന്നു എന്നാൽ അവന്റെ വളർച്ചയിൽ അസൂയപൂണ്ടവർ അവന്നെ തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു . കുറെ പേര് അവന്റെ പ്രവൃത്തികളോ നേട്ടങ്ങളോ പണമോ ഒന്നും കാണാതെ തന്നെ അവനെ സ്നേഹിക്കുകേയും ബഹുമാനിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയുന്നു. അപ്പോഴും അവൻ അവനു ചെയ്യാനുള്ള കർത്തവ്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ട് ആ പുഴയെ പോലെ നിങ്ങുന്നു. ആ പുഴയെ പോലെ തന്നെ മനുഷ്യജന്മങ്ങളും എവിടെ നിന്നോ ഉത്ഭവിക്കുന്നു മറ്റെവിടെയോ ചെന്ന് പതിക്കുന്നു.

ജോയൽ ജോൺസൺ

സലിലം നന്മയും തിന്മയും

ജലം ഒരു സർവ്വത്രിക ലായകമാണ്. ഏറെക്കുറെ എല്ലാ ലീനങ്ങളും ലയിപ്പിക്കാൻ ജലത്തിന് കഴിയും . ഭൂമിയുടെ ചൂടും തണുപ്പും കാലവസ്ഥയും നിശ്ചയിക്കുന്നത് ജലമാണ്. മഹാ സമുദ്രങ്ങളിലെ ജലബാഷ്പം ഘനീഭവിച്ച് മഴയായി ഭൂതലത്തിൽ വീഴുന്നു. സസ്യലതാതികൾക്കും പക്ഷി മൃഗാതികൾക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വസ്തുവാണ് ജലം. മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ തൊണ്ണൂറ് ശതമാനവും ജലമാണ്. ശരീര ഊഷ്മാവിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലും ശരീര പ്രതിരോധശേഷി വർധിപ്പിക്കുന്നതിലും ജലത്തിന് കാര്യമായ പങ്കുണ്ട്.

ഏതൊരു വസ്തുവിനും ഗുണം എന്നതു പോലെത്തന്നെ ദോഷവശവുമുണ്ട് . സാർവ്വത്രിക ലായകംപോലെത്തന്നെ സർവ്വനാശിനിയുമാണ് ജലം. സുനാമി, വെള്ളപൊക്കം എന്നിങ്ങനെ ജീവജാലങ്ങൾക്ക് അപകടകരമായ ദുരന്തങ്ങൾക്ക് ജലം കാരണമാകുന്നു. ഭൂമിയുടെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗമുള്ള ജലം ഇന്ന് കരയെ വിഴുങ്ങുന്നതിന്റെ ഫലമായി വൻകരയുടെ വിസ്തൃതി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് മനുഷ്യൻ ഉൾപെടെയുള്ള സർവ്വ ചരാചരങ്ങളുടെയും നിലനിൽപ്പിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നു. എന്നു മനുഷ്യൻ തന്റെ ആവശ്യകത തിരിച്ചറിയുന്നുവോ അന്ന് അവന് ഭൂമിയിൽ ഭയി കൂടാതെ നിലനിൽക്കാം. ഇപ്രകാരം നന്മയായും തിന്മയായും ജലം ഭൂമിയിലെ സർവ്വചരാചരങ്ങളെയു പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും സ്വാധീനിക്കുന്നു.

കൗശൽ കൃഷ്ണ ഐ ബി

ജലം ഒരുനിധി

ജലം ഒരു അമൂല്യ നിധി ആണ്. അത് ഓരോ തുള്ളിയും സൂക്ഷിച്ചു ഉപയോകിടേത് അനിവാര്യമാണ്. എല്ലാ വർഷവും മാർച്ച് 22 ആണ് ലോക ജല ദിനമായി ആചരിക്കുന്നത്. ഓരോ തുള്ളി ജലത്തിന്റെയും അമൂല്യി ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകേയാണ് ലോക ജലദിനാചരണം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഈ വർഷത്തെ ജലദിനചിന്ത 'ജലത്തിനുവേണ്ടി പ്രകൃതി' എന്നതാണ്. ജലം നമ്മുക്ക് ജീവനാണ്. ലോകത്തിനു 20 ശതമാനം പേർക്ക് മാത്രം ശുദ്ദജല്ല ലഭ്യതയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ നാളെ നമ്മുക്ക് കുടിവെള്ളത്തിനായി ഏറെ കഷ്ടപെടേണ്ടിവരും. കൃഷി ആവ്യശത്തിനായി ജലം കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമതാണ് ഇന്ത്യ. എന്നാൽ 2025 ആകുമ്പോയേക്കും ഇതിനായി വെള്ളം എവിടെ നിന്ന് ലഭിക്കുമെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്.

നമ്മൾ ഇന്നുവരെ കണ്ടതിനേക്കാൾ വലിയ വരൾച്ച വരാനിരികുനത്തെ ഒള്ളു. അനുഗ്രഹമായിരുന്നു ജല സമൃതി നമ്മുക്ക് ഇനിയില്ല എന്ന് വേദനയോടെ തിരിച്ചറിയേണം. ജലം ഉപോയോഗിക്കുന്നതിന്റെ കാര്യത്തിൽ ധാരാളിത്തം കാണിക്കുന്ന നാടാണ് നമ്മുടേത്. ശെരിയായബോധവത്കരണത്തിലൂടെയും സ്വയം നിയന്ത്രണത്തിലൂടയും മാത്രമേ നമ്മുടെ നാടിനെ ജലക്ഷാമത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ ആകു.

ആഗോളതാപനത്തിന്റെ ദൂഷ്യഫലങ്ങൾ നന്നായി തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഉൾകൊള്ളാൻ ആകുന്നതിനേക്കാൾ ജനങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന നഗരങ്ങളുമുണ്ട്. ജലശ്രോതസുകളെ മലിനമാകാതെയും സൂക്ഷിക്കുകെയും ചെയ്താൽ വലിയ ദുരന്തത്തിൽ നിന്നും കരകേരം. ധാരാളം മഴ ലഭിക്കുന്ന നാടാണ് നമ്മുടേത് എന്നാല് മഴവെള്ളം പിന്നീട് ഉപയോഗിക്കാവുന്ന വിധത്തിൽ സൂക്ഷിക്കാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. കുഴല്കിണറുകൾ കുഴിച്ചും കിണറുകൾ ആക്കുന്നത്ര താഴ്ത്തിയും ഭൂഗർഭജലം നാം പരമാവധി ചൂഷണം ചെയുന്നു. ഏറ്റവും കൂടുതൽ 'ജലഞെരുക്കം' നേരിടുന്ന സംസ്ഥനങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ കേരളം ഒന്നാമതാണ്.

ജലപ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉതകുന്ന പരിഹാരമാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയുക എന്നത് ഭാരിച്ചചുമ്മാതലെയാണ്, ഇന്ത്യയിലെ വരൾച്ചയും ശുദ്ധജല ക്ഷാമവും വെയ്യസായികരാജ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വായുമലി നീകരണത്തിന്റെ ഇരകൾ ആണെന്ന് പറയേണ്ടതായി വരും. ആഗോലശുദ്ധജലലഭ്യത കുറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കാരണമായി ശാസ്ത്രജ്ഞർ പറയുന്നത് വര്ധി ച്ചതോതിലുള്ള ജനസംഖ്യയും അശാസ്ത്രിയമായ ജലഉ പഭോഗവുമാണന് വിദഗ്ധർ പറയുന്നു. അമിതമായ ചൂട് കാരണം ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ബാഷ്മ്മായി പോകുന്ന ജലം കരയിലേക്കാൾ കുടുതലായി കടലിൽ മഴയായി പതിക്കുക യും ചെയുന്നത് ഭൂമിയിൽ ജലക്ഷാമത്തിന്നു ഇടവരുത്തുക വഴി മനുഷ്യനെ ദോഷമായി ബാധിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയില്ല ജലക്ഷാമത്തിന്നു ഒരു പ്രധാനകാരണം ജനസം ഖ്യ വർധനെയാണെന്ന് മറ്റുരാജ്യങ്ങൾ പറയുന്നു. എപ്പോൾ ജലം ഒരു വില്പനച്ചരക്കായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇഷ്ടംപോലെ ജലമുണ്ടെന്നും അത് എന്നും എവിടെ ഇതുപോലെ തന്നെ കാണുമെന്നും, നമ്മുക്ക് തോന്നിയപോലെ ഉപയോഗി ക്കാമെന്നും ഉള്ള അഹങ്കാരമാണ് നമ്മുടെ പ്രശ്നം. ജലശ്രോതസുകൾ കാത്തുസംഭ്രഷിക്കണം, പെയ്യുന്ന മഴ യുടെ 20 ശതമാനം എങ്കിലും സംഭരിച്ചു വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കുടിവെള്ളത്തിനായി കുടങ്ങൾവരി നിൽക്കുന്ന കഴിച്ച കേര ളത്തിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഭൂരിഭാഗവും നമ്മുടെ അശ്ര ദ്ധ കൊണ്ടും അലസത കൊണ്ടും സംഭവിക്കുന്നത് ആണ്.

ജലസഭരക്ഷണത്തിനായി ഇനി ശ്രമിക്കേടത്തു നമ്മുടെ കടമെയായി കരുതണം. ജല്സഭരക്ഷണം നമ്മുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് തന്നെ തുടങ്ങണം.

'ജലം അമൂല്യമായ ഒരു വരദാനമാണ് അത്
നശിപ്പിക്കരുത്'

മാളവിക ശ്രീനിവാസ്

നിസ്സാരനല്ലത്രേ വെള്ളം

പണ്ട് മുതൽ നാം കേട്ടുവളർന്ന ചൊല്ലാണ് ' വെള്ളം അമൂല്യമാണ് അത് പാഴാക്കരുത് '. മനുഷ്യർക്കും, ജീവജാലങ്ങൾക്കും,ഭൂമിക്കും അത്യാവശ്യമായ ഒരു ഘടകമാണ് ജലം. മനുഷ്യ ശരീരത്തിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ പ്രക്രിയകളും വെള്ളത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് വെള്ളമില്ലാത്ത ജീവിതം അസാദ്ധ്യം എന്ന് പറയുന്നത്. മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ജീവിതശൈലിയുടെ ഏറിയ പങ്കും വെള്ളത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നനയ്ക്കാനും, കഴുകി വൃത്തിയാക്കാനും, മറ്റ് വസ്തുക്കളെ ലയിപ്പിക്കാനും, കൂടിയ താപത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനും എല്ലാമുള്ള വെള്ളത്തിൻറെ കഴിവ് അതിനെ വ്യാവസായികമായും പ്രാധാന്യമുള്ളതാക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ വെള്ളം സംസ്കാരങ്ങളുടെ നിലനിൽപിനും വളർച്ചക്കും ഏറിയ പങ്കുവഹിക്കുന്നു. യാത്രകളും വിനിമയങ്ങളും എളുപ്പമാക്കിയതും ജലത്തെ ആശ്രയിച്ചുള്ള സഞ്ചാര പാതകളാണ്.

ഭൂമിയുടെ 70% വും ജലത്താലാണ് ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് കൊഴുപ്പ് ഒഴിവാക്കിയാൽ ശരീരഭാരത്തിന്റെ 70 ശതമാനവും ജലമാണ്. ഖര, ദ്രാവക, വാതക രൂപങ്ങൾ സാധാരണ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ ഒന്നിച്ച് കാണപ്പെടുന്ന ഒരേയൊരു വസ്തുവേയുള്ളു അത് ജലമാണ്.

ഭൂമിയുടെ 70 ശതമാനവും ജലമാണെന്ന് പറഞ്ഞു,എന്നാൽ അതിൽ 96.5 ശതമാനവും ഉപ്പുജലമാണ്, ശേഷം വരുന്ന 3.4 ശതമാനം ജലം മറ്റു ജലാശയങ്ങളിലും, മഞ്ഞുമൂടിയ പ്രദേശങ്ങളിലുമായി കാണപ്പെടുന്നു. പിന്നെയും ബാക്കി വരുന്ന വെറും 0.0003% ജലമാണ് നാം കുടിക്കാൻ കുടിവെള്ളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കുടി വെള്ളത്തിന്റെ ക്ഷാമം ഇന്ന് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ രൂക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് . അതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയിലെ അനധികൃതമായ ഇടപെടലാണ്.

എല്ലാറ്റിനേയും ലയിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള വെള്ളത്തിന്റെ ഈ സ്വഭാവം തന്നെ അതിൻറെ മലിനീകരണത്തിനും കാരണമാകുന്നു. നിത്യജീവിതമായും വ്യവസായങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് പുറംതള്ളപ്പെടുന്ന എല്ലാ മാലിന്യങ്ങളും വെള്ളത്തെ ഉപയോഗശൂന്യമാകുന്നു. അതേസമയം വെള്ളം പാഴാക്കുന്നതും ഉള്ള ജലസ്രോതസ്സുകൾ വേണ്ട വിധം സംരക്ഷിക്കാത്തതും ജലദൗർലഭ്യത്തിന് ആക്കം കൂട്ടുന്നുണ്ട്. ജീവശാസ്ത്രപരമായും സാമൂഹികമായും ജലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ജലസ്രോതസ്സുകളുടെ സംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പൊതു സമൂഹത്തെ ബോധവാന്മാരാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ലക്ഷ്യം മുൻനിർത്തിയാണ് എല്ലാവർഷവും മാർച്ച് 22 ലോക ജല ദിനമായി ആചരിക്കുന്നത്. ഓരോ വർഷവും ഓരോ പ്രത്യേക പ്രമേയത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് ജലദിനം ആചരിച്ചുവരുന്നത്

ജലത്തിന്റെ രസതന്ത്രവും,ശാസ്ത്രവും എല്ലാം നമുക്കറിയാമെങ്കിലും ഒരൽപ്പം കുടിവെള്ളത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. വെള്ളത്തെ കുറിച്ച് പറയാനാണെങ്കിൽ എടുപ്പതുണ്ട് ഇനിയും....

വെള്ളം വെള്ളം സർവത്ര കുടിക്കാൻ ഒട്ടും ഇല്ലത്രേ.....!!!!!

നിരഞ്ജൻ സതീഷ്

വെള്ളത്തുള്ളിയുടെ ആത്മകഥ

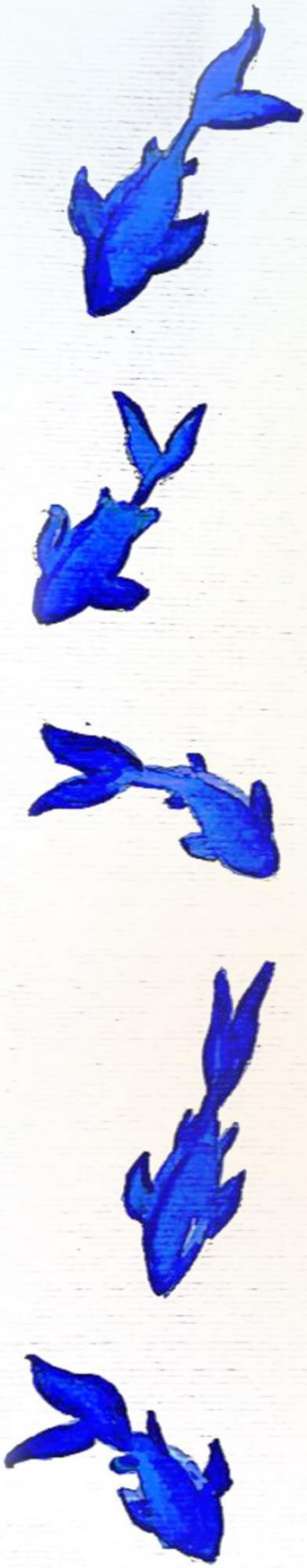

അതേ... ഞാൻ ഒരു വെള്ളത്തുള്ളിയാണ്!

ഞാൻ ഇപ്പോൾ വസിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ നടക്കുകയും ഓടുകയും കളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭൂതലത്തിനടിയിലാണ്. ഞാൻ എങ്ങനെ ഇവിടെയെത്തിയെന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചേക്കാം. നമുക്ക് എന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കൊന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കാം. ഞാൻ ഒരു പർവത നിരുറവയിൽ നിന്നാണ് ജനിച്ചത്. പർവത നിരുറവയിന്റെ ചുവട്ടിൽ, മനുഷ്യർ എന്റെ ചങ്ങാതിമാരെയും എന്നെയും ഭക്ഷിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി ഭയംകൊണ്ട് വിറച്ചുപോയത്. ഭാഗ്യവശാൽ, അവർക്ക് സ്പർശിക്കാനാകാത്ത വെള്ളത്തുള്ളികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഞാൻ. ഭീമാകാരമായ കൈകൾ എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെ എടുത്ത് അവരുടെ വായിനോടടുപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ നിലവിളിക്കുന്നത് എനിക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു. മനുഷ്യർ ഞങ്ങൾ 'രുചികരമാണ്' എന്ന് പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. ഇന്നുവരെ അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. ഏതായാലും... ഞാൻ എന്താ പറഞ്ഞു വന്നേ? അതെ. എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുടെ അവസ്ഥ ഓർത്ത് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു, പക്ഷേ എനിക്ക് മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടിവന്നു. അവിടെ നിന്നുള്ള യാത്ര ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ വളരെ കുടുക്കമുള്ള ഒരെണ്ണം തന്നെ ആയിരുന്നു. ഭീമാകാരമായ പാറകളിലെ വിള്ളലുകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചും കരയിൽ നിന്ന് തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ചെടികളുടെ ഇലകൾ കടന്നും ഞങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ കൂടുതൽ ചങ്ങാതിമാരെ ഉണ്ടാക്കി. ചില പുതിയ വെള്ളത്തുള്ളികൾ മുകളിൽ നിന്നും വീണെത്തി. ഞാൻ കേട്ടത് നിങ്ങൾ മനുഷ്യർ ഇതിനെ 'മഴ' എന്ന് വിളിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഞാനും എന്റെ കൂട്ടുകാരും പെട്ടെന്ന് മുമ്പത്തേക്കാൾ വളരെ സാവധാനത്തിൽ നീങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ വെള്ളത്തുള്ളികളുള്ള വലുതും വിശാലവുമായ ഒരു പ്രദേശത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. ഞാൻ പ്രായമുള്ളതും ബുദ്ധിമാന്മാരുമായ ചില തുള്ളികളെ കണ്ട് അവരോട് സംസാരിച്ചു. ഞങ്ങൾ അപ്പോൾ നിൽക്കുന്ന പ്രദേശം ഒരു കായലാണെന്നും പിന്നീട് അത് സമുദ്രം എന്ന വലിയ പ്രദേശത്ത് ചെന്നുചേരുമെന്നും അവർ എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഒത്തിരി അറിവാലും സുഹൃത്തുക്കളാലും വികാരാധീനനായിരുന്നു അപ്പോൾ ഞാൻ. തടാകത്തിന്റെ ശാന്തമായ ചലനം എന്നെ നല്ലതും എന്നാൽ ഹ്രസ്വവുമായ ഒരു നിദ്രയിലാക്കി. ഉറക്കമുണർന്നപ്പോൾ, ഞാൻ സമുദ്രത്തിലാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. ഇത് വളരെ വലുതും മനോഹരവുമായിരുന്നു.

ഞാൻ മറ്റ് ചില ഉപ്പുവെള്ളത്തുള്ളികളെ കണ്ടുമുട്ടി. സമുദ്ര ത്തിലെ ചലനം വിചിത്രമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കരയിന ടുത്തേക്കും തിരിച്ച് ഉള്ളിലേക്കും നിങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കര യിൽ മനുഷ്യർ ഞങ്ങളെ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞ ങ്ങൾ പൂർണ്ണ വേഗതയിൽ അവരെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, അവർ അവരുടെ കാലുകളാൽ ഞങ്ങളെ തട്ടി. അവർ ഞങ്ങളുടെ മേൽ ചാടുകയും ഞങ്ങളെ വായുവിൽ എടുത്തെറിയുകയും ചെയ്തു. അതിശയകരമെന്നു പറയട്ടെ, ഇത് ഞങ്ങൾക്കൊരു ഉ പദ്രവവും ഉണ്ടാക്കിയില്ല. മുകളിലുള്ള ആകാശം ചിലപ്പോൾ ഇരു ണ്ടതായിരിക്കുമെന്നും കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം പ്രകാശമാ കുമെന്നും ഞാൻ അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി. ഒരു നല്ല വെളിച്ചമു ള്ള ദിവസം, മനുഷ്യർ 'ചൂട്' എന്ന് വിളിക്കുന്ന എന്തിനെയോ കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടുന്നത് എനിക്ക് കേൾക്കാമായിരുന്നു. എനി ക്ക് വായുവിലേക്ക് പൊങ്ങിപ്പോകാൻ മാത്രം ഭാരം കുറയുന്ന തായി ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. കൗതുകമെന്ന് പറയട്ടെ, ഞാൻ കുറ ച്ചു നേരം കഴിഞ്ഞതും വായുവിലേക്ക് ഉയർന്നു. ഉയ രുന്തോറും ചുറ്റുമുള്ള തണുപ്പ് കൂടിവരുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. മുകളിൽ ഞാൻ എന്റെ സമാനമായ മറ്റ് തുള്ളികളുടെ കൂടെ ഒ ത്തുക്കൂടി. താമസിയാതെ ഞങ്ങൾ വായുവുമായി നിങ്ങാ ൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ മുൻപ് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥ ലത്തെത്തി. ഈ മനോഹരമായ യാത്രാനുഭവത്തിന് ഞാൻ ന ന്ദിയുള്ളവനായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഞാൻ ക്ഷീണിതനാ യി. അതിനാൽ തന്നെ ഞാൻ ഇവിടുന്ന് പോകാൻ തയ്യാറായി രുന്നു. യാത്ര തുടരവെ എനിക്ക് ഭാരം കൂടി വന്നു. താമസി യാതെ ഞാൻ മഴയായി താഴേക്ക് വീണു. ആകാശത്ത് നിന്നു ള്ള വീഴ്ച വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അത്ഭുതകരമായ വികാരമാ യിരുന്നു. വലിയ വിളകൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ച ഒരു പ്രദേശത്തേക്കാണ് ഞാൻ വീണത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഞാൻ അവരെ അറിയുന്നതി നുമുമ്പ്, നിലത്തെ വിള്ളലുകൾക്കിടയിലൂടെ ഇപ്പോൾ ഉള്ള സ്ഥ ലത്തു എത്തിച്ചേർന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ ധാരാളം ചങ്ങാതിമാർ ഉ ണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ കഥകളും അന്യോന്യം പങ്കിട്ടു. എന്റെ പല ചങ്ങാതിമാരുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എനി ക്ക് വളരെയധികം ഭാഗ്യമുള്ള ഒരു ജീവിതമാണുണ്ടായതെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിന് ഞാൻ എന്നേക്കും നന്ദിയുള്ളവ നായിരിക്കും. ഇനി ജീവിതത്തിൽ എന്താകുമെന്നു എനിക്കറിയി ല്ല. എന്തിനായാലും കാത്തിരിക്കാം.

ശ്രദ്ധ സന്തോഷ്

കഥകൾ

- ജീവിതക്കടൽ
- വെള്ളം വെള്ളം സർവത്ര വെള്ളം! പക്ഷെ കുടിക്കാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം ഇല്ല!
- ജീവിതം എന്നൊരു പരീക്ഷ
- ഒഴുകി ഒഴുകി വരൂ
- പുനരധിവസം
- ഒരു മഴ നനയാൻ
- ദാഹജലം
- കടലിന്റെ സ്വരം
- ജലം

ജീവിതക്കടൽ

തിരക്കേറിയ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ദിനം. സിഗ്നൽ കാത്ത് കുറച്ചുനേരം ഞാൻ ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന റോഡിനു നടുവിൽ അകപ്പെട്ടുപോയി. അപ്പോഴാണ് കണ്ടാലും ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്ന ഭാരതപ്പുഴയെ ഒരു നിമിഷ നേരത്തേക്ക് ഞാൻ നോക്കി നിന്നത്. വറ്റിവരണ്ടു ഉണങ്ങാറായ ഭാരതപ്പുഴ. കണ്ടപ്പോൾ കണ്ണുനിറഞ്ഞു പോയി. ജീവിതം പോലെ തന്നെയാണല്ലോ ഓരോ ചെറു വെള്ളത്തുള്ളിയുടേയും കഥ എന്നു എനിക്കാ നിമിഷം തോന്നിപ്പോയി. കാർമേഘങ്ങൾക്കിടയിൽനിന്ന പ്രതീക്ഷയേകുന്ന മഴയായി പെയ്തിറങ്ങുമ്പോൾ അവൾ അറിയുന്നില്ല ആഴം ഏറുന്ന കടലിൽ അനന്തത തേടി ഒഴുകേണ്ടിവരുമെന്നും ജീവിതവഴികളിൽ തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്ന സഹയാത്രികരെ കുറിച്ച് ഓർത്ത് എന്നും ദു:ഖിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും. ഒരു നിമിഷ നേരത്തേക്ക് തന്റെ ജീവിതവും അങ്ങനെയാണല്ലോ എന്നു ഞാൻ ഓർത്തു പോയി. ഒരു കുഞ്ഞു തോടായും അരുവിയായും പുഴയായും മാറി ജീവിതത്തിലെ പല തലങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാലും ആഴിയുടെ ആത്മാവ് തേടിക്കൊണ്ടുള്ള യാത്ര തുടർന്നുക്കൊണ്ടേയിരിക്കും.

അത് ദുർഘടങ്ങളും വിലാപങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് എന്റെ കണ്ണുനിറഞ്ഞുപോയി. തന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഭാരതപ്പുഴയുടെ ഈ അവസ്ഥക്ക് താനും ഒരു ഭാഗമാണോ എന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടാവാം, ഒരു പക്ഷേ ശപിക്കപ്പെട്ട സമാധാനം തേടേണ്ടി വരുന്ന ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി തീർന്നത്. പിന്നിലുള്ള വണ്ടികൾ ഹോൺ അടിച്ചു കൊണ്ടിയിരിക്കുകയാണ് എന്നത് ഞാനറിഞ്ഞില്ല. ജീവിതകടലിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഒരു മഴത്തുള്ളിയെ പോലെ പ്രതീക്ഷയോടെ ഞാനും നീങ്ങി....

അമൃത രാജീവ്

vവെള്ളം വെള്ളം സർവത്ര വെള്ളം !

പക്ഷെ കുടിക്കാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം ഇല്ല!!

അമ്മ: അമ്മൂ ... മോളെ അമ്മ വെള്ളം എടുത്തിട്ട് വരാം . മോളിരുന്ന് പഠിച്ചോ പരീക്ഷക്ക് മാർക്ക് കുറക്കണ്ട.

അമ്മു: അമ്മെ ഞാൻ പോയി വരാം .അമ്മക്ക് വയ്യാത്തതല്ലെ.

അമ്മ: വേണ്ട കുട്ടി .വയ്യായെങ്കിലും അമ്മ തന്നെ പൊക്കോളാം.വെള്ളം കിട്ടീട്ട് വേണം മോൾക്ക് ചോറ് വെക്കാനും അമ്മക്ക് ഗുളിക കഴിക്കാനും .

അമ്മു: എന്ത് പറ്റി അമ്മേ .. എണീക്കമ്മേ

അമ്മ: ഒന്നൂല്യ കുട്ട്യേ ...ഇപ്പ ചെന്നില്ലെങ്കിൽ വെള്ളം കിട്ടില്ല .വെള്ളമില്ലാതെ ...

അമ്മു: അമ്മ വിഷമിക്കണ്ട ഞാൻ പോയി വരാം

നാണി: എങ്ങാട്ടേക്കാ അമ്മൂ നീ ഓടണേ ?

അമ്മു: വെള്ളമെടുക്കാൻ പഞ്ചായത്ത് കിണറിനടുത്തേക്ക് പോകുവാ . അമ്മ വയ്യാണ്ട് കിടക്കുകയാ എനിക്കാണേൽ ഇന്ന് പരീക്ഷയും .

നാണി: ഓ ..നീയങ്ങട് ചെന്നാലും മതി .അവിടെ ഭയങ്കര തല്ല് ആണ്. പോലീസും വന്നിട്ടുണ്ട്

പോലീസ്: മാറി നിക്കടാ .അങ്ങട്ട് മാറി നിൽക്കാൻ .ആകെ ഈ കിണറിൽ മൂന്നുനാല് വീട്ടുകാർക്കുള്ള വെള്ളം ഉണ്ട് . അതിനു നിങ്ങൾ പത്തു നൂറ് വീട്ടുക്കാർ പാത്രോം ബക്കറ്റും ആയി വന്നാൽ എങ്ങനെ വെള്ളം എടുക്കാനാ. ഞങ്ങൾ ഇത് പൂട്ടി സീൽ വെക്കാൻ പോവുകയാ. ഒരു തീരുമാനം ആയിട്ട് ഇനി ഇതിൽ നിന്ന് വെള്ളമെടുത്താ മതി. ഇത് ക്രമസമാധാന പ്രശ്നമാ.

അമ്മു: പോലീസ് ഏമാനെ...എന്റെ അമ്മ വയ്യാണ്ട് കിടക്കുവ. ഗുളിക കഴിക്കാൻ പോലും ഒരു തുള്ളി വെള്ളമില്ല . ഒരു പാത്രം വെള്ളം താ സർ .

പോലീസ്: ഉം. മാറിപോയ്കോ അവിടുന്ന് വെള്ളം കിട്ടാതെ ചാവുമെങ്കിൽ . ചാവട്ടെ.

അമ്മു: എൻറെ അമ്മ ...ആരെങ്കിലും ഇത്തിരി വെള്ളം തരോ...ആതിരേ ...

ആതിര: അമ്മു ..പത്തു മണിയാകുമ്പോ പൊതുപൈപ്പ് ഇൽ വെള്ളം വരും ഇപ്പൊ ചെന്ന് ക്യൂ നിന്നാൽ വെള്ളം കിട്ടും. പക്ഷെ, അമ്മു ഇന്ന് വാർഷിക പരീക്ഷ അല്ലെ ?

അമ്മു: അമ്മയേക്കാൾ വലുത് അല്ല എനിക്ക് പരീക്ഷ . ഒരു തുള്ളിവെള്ളം കിട്ടിയ മതിയായിരുന്നു...ആതിരേ

ശങ്കരൻ: പൈപ്പിൽ വെള്ളം വരില്ല്യ. എങ്ങനെ വരാനാ. ഭൂമിടെ അടിയിൽ നിന്ന് വരെ – വെള്ളം ഊറ്റി എടുത്തു കുപ്പിയിൽ ആക്കി വിൽക്കുക അല്ലെ. പിന്നെ എവിടുന്ന് – വെള്ളം കിട്ടാനാ? കിണറ്റിലെ വെള്ളം വറ്റിയത്കൊണ്ട് വെള്ളം വിതരണം ചെയ്യുന്നത് നിർത്തി എന്ന വാട്ടർ അതോറിറ്റിക്കാർ. ഇനി ഞങ്ങളുടെ കുടിവെള്ളം മുട്ടിക്കല്ലേ എന്റെ ബീവറേജ് ദൈവങ്ങളെ .

മാതുവമ്മ: വെള്ളം കിട്ടീല അല്ലെ? നാല്പത്തിനാല് നദികൾ ഒഴുകുന്ന സംസ്ഥാനം. ദേശിയ ശരാശരിയെക്കാൾ രണ്ടിരട്ടി കൂടുതൽ മഴ ലഭിക്കുന്ന നാട്. എന്നിട്ടും കുടിവെള്ളത്തിനായി മനുഷ്യർ വേഴാമ്പലിനെ പോലെ കാത്തിരിക്കുന്നു. ഇത് പ്രകൃതി കോപം ആണ് മക്കളെ. കാലം തെറ്റിപ്പെയ്യുന്ന മഴ. സകലതും ദഹിപ്പിക്കുന്ന ചൂട്. ഇത് സർവ്വനാശത്തിന്റെ ആരംഭം ആണ്. – കേട്ടില്ലേ വെള്ളത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ദീനരോദനം.

സുധാമണി: അയ്യോ! എന്നെയും മക്കളെയും വിട്ട് പോയല്ലോ ..എനിക്ക് ഇനി ആരാ ഉള്ളത്. മരിക്കാൻ നേരത്തു ഒരു തുള്ളി വെള്ളം തരാൻപോലും പറ്റീല്ലലോ എന്റെ പൊന്നെ !!

ശങ്കരൻ: ഹയ് .... നിങ്ങൾ ഒക്കെ ഇങ്ങനെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരുന്നാൽ എങ്ങിനെയാ .. ശവം ദഹിപ്പിക്കണ്ടേ? കുളിപ്പിക്കാൻ എടുത്തോളൂ ..

ഖാദർ: കുടിക്കാനൊരു തുള്ളി വെള്ളം കിട്ടാതെ മരിച്ചതാ കുമാരൻ ..ഒരു തുള്ളി വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കുമാരൻ ഇങ്ങനെ വെള്ളത്തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞു കിടക്കേണ്ടി വരില്ലാർന്നു .

ശങ്കരൻ: ഹയ്...എന്താ ഈ പറയണേ. കുളിപ്പിക്കാതെ ശവം ദഹിപ്പിച്ച ആത്മാവിന് മോക്ഷം കിട്ടില്ല. മാത്രം അല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനും വേണം വെള്ളം എവിടുന്നെങ്കിലും കുറച്ചു കുപ്പിവെള്ളം എങ്കിലും കൊണ്ടുവരൂ .

ലാസർ: വെള്ളം തീർന്നൂ ട്ടാ.. ഒരു വണ്ടി വെള്ളം വന്നു അത് തീർന്നു. ഓർഡർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വൈകുനേരം ആവുമ്പൊ എത്തും. ദേ വില കൂടുതൽ ആണ്. അഡ്വാൻസ് തന്ന വണ്ടി വരുമ്പ എടുത്തുവെക്കാം. എന്തെ?

അമ്മു: ചേട്ടാ ഒരു കുപ്പി വെള്ളം തരോ. 'അമ്മ അവിടെ വയ്യാണ്ട് കിടക്കുവ. ഈ കമ്മൽ എടുത്തിട്ട് ഒരു കുപ്പി തരോ?

ലാസർ: സോറിട്ടോ കുട്ടി ..ലേശം വൈകി. വെള്ളം വൈകുനേരം വന്ന തരാം. അത് വരെ അമ്മയോട് ചാവാതെ പിടിച്ചു നില്ക്കാൻ പറയ് .

ആതിര: അമ്മു വാ..നമ്മുക്ക് പുഴയിൽ പോയി നോക്കാം. തൽക്കാലം ആ വെള്ളം എങ്കിലും അമ്മക്ക് കൊടുക്കാം.

അമ്മു: ഈശ്വര ഇത് ഒരു പുഴയാണോ. കഴിഞ്ഞ വർഷം പുഴയെ കുറിച്ചു പഠിക്കാൻ സ്കൂളിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നത് ഇവിടേക്ക് ആയിരുന്നില്ലേ. വനവാസകാലത്തു പാഞ്ചാലിക്ക് നീരാടാൻ പാണ്ഡവർ കുത്തിയ പുഴ..

ഇപ്പ നോക്ക് പ്ലാസ്റ്റിക്കും മാലിന്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഒരു രോഗി ആയി. ആ തിരേ .. എനിക്കിനി എവിടുന്നാ ഇത്തിരി വെള്ളം കിട്ടുക ..ഭൂമിദേവി ഒരു തുള്ളി വെള്ളം തന്ന് എന്നെ സഹായിക്കു. എന്റെ അമ്മയുടെ ജീവൻ നില നിർത്താൻ എങ്കിലും ഒരിറ്റു വെള്ളം ... എന്റെ 'അമ്മ !!..

ഇനിയൊരു യുദ്ധം ഉണ്ടാകും.. മൂന്നാം ലോക മഹായുദ്ധം ജലത്തിനുവേണ്ടി. കേൾക്കുന്നില്ലേ യുദ്ധത്തിൻറെ ആരവങ്ങൾ. ജലാശയങ്ങൾ കയ്യടക്കാൻ വേണ്ടി രാജ്യങ്ങൾ പരസ്പരം ആയുധമെടുത്തു പോരാടുന്ന യുദ്ധത്തിൻറെ കാഹളം ഇതാ മുഴങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ആര്യ എസ് രാജ്

ജീവിതം എന്നൊരു പരീക്ഷ

ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രൊഫസർ ക്ലാസിലെത്തി വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഉടൻ തന്നെ ഒരു പരീക്ഷയെഴുതുവാൻ തയ്യാറായിക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. പ്രൊഫസർ പരീക്ഷ പേപ്പറുകൾ വിതരണം ചെയ്യാനാരംഭിച്ചു.

പേപ്പറുകൾ കിട്ടിയ കുട്ടികൾ അതിന്റെ മടക്ക് നിവർത്തി നോക്കാൻ പ്രൊഫസർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആശ്ചര്യമെന്ന് പറയട്ടെ ആ ചോദ്യ പേപ്പറിന്റെ മധ്യത്തിലായി ഒരു കറുത്ത അടയാളമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അറിയാതെ നിൽക്കുന്ന കുട്ടികളോട് പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞു .....

"നിങ്ങൾ ചോദ്യപേപ്പറിൽ എന്ത് കാണുന്നുവോ അതിനെ കുറിച്ച് എഴുതുക." ഈ ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ ചോദ്യത്തിനു അവർ തങ്ങളാലാവും വിധം ഉത്തരം എഴുതി.

ക്ലാസ് തീരാറായപ്പോഴേക്കും പ്രൊഫസർ ഉത്തര കടലാസുകൾ ശേഖരിച്ചു ഉറക്കെ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാ കുട്ടികളും ആ കറുത്ത അടയാളത്തെ കുറിച്ചാണെഴുതിയത്. അതിന്റെ വലുപ്പം, സ്ഥാനം, ആകൃതി എന്നിവയെ കുറിച്ചെല്ലാം അവര് നീട്ടി പരത്തി എഴുതിയിരുന്നു.

എല്ലാ ഉത്തര കടലാസും വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രൊഫസർ പരീക്ഷയെ കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കാനാരംഭിച്ചു.

"മറിച്ച് ചിന്തിക്കാനുള്ള ഒരു അവസരം തരികയാണു ഞാൻ. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇതിലെ കറുത്ത പാടിനെ കുറിച്ചാണ് എഴുതിയത്. ആരും വെളുത്ത കടലാസിനെ കുറിച്ച് ഒരു വാക്കു പോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല."

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും ഇതാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. എല്ലാവരും അവരുടെ ചെറിയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ മനസ്സുടക്കി നിൽക്കും. ആരോഗ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ, സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന ചെറിയ വിള്ളലുകൾ', കൂട്ടുകാരുമായുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ തുടങ്ങി അനവധി ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ.

ഈ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം ശ്രദ്ധയൂന്നുന്ന നമ്മൾ നമുക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന മറ്റു നിരവധി കഴിവുകളും അനുഗ്രഹങ്ങളും കാണാതെ പോവുന്നു. ഈ കറുത്ത പാട് കണ്ണിനെ പലപ്പോഴും മലീനസമാക്കുന്നു. ഈ പാടുകളിൽ നിന്നു കണ്ണെടുത്ത് ജീവിതം കൂടുതൽ ആസ്വാദ്യകരമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ശ്രീഹരി സേതുനാഥൻ

ഒഴുകു..ഒഴുകി വരൂ..

ഓടുന്നതിനിടയിലും അവൻ ഭീതിയിൽ ഇടവിട്ട് തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നുണ്ടായി. ഇല്ല ആരും ഇല്ല എന്ന് മനസ്സിനോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ അതിയായ കിതപ്പോടുകൂടി നിന്നു. അവന്റെ ഹൃദയം ഒരുവേള പുറത്തേക്ക് വരുമോ എന്ന് പോലും അവൻ സംശയിച്ചു. അത്രയ്ക്കും ഭീകരം ആയിരുന്നു അവന്റെ ഹൃദയമിടിപ്പ്.

തൊണ്ട വരണ്ടു വറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഒരു തുള്ളി വെള്ളം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു ചുറ്റോടു ചുറ്റും നോക്കി ,അപ്പോഴാണ് അവൻ ഇതുവരെ കാണാതെ ഇരുന്ന ഒരു കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത്, അവൻ ഇപ്പൊ നിൽക്കുന്നത് വരണ്ട് വിള്ളലുകൾ വീണ ഒരു ഭൂമിയിൽ ആണ്.

ഇത്രയും ദൂരം ഓടിയിട്ടും ഒരു പുൽക്കൊടി പോലും അവൻ കണ്ടില്ല എന്നത് അവനിൽ ആശ്ചര്യം ഉളവാക്കി.തൊണ്ട വരളുന്നുണ്ട് കണ്ണുകൾ പുറത്തേക്ക് തള്ളുന്ന പോലെ ,ശരീരം നേരെ നിൽക്കുന്നില്ല. 'അമ്മേ' .. 'അമ്മേ' ....എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ കണ്ണ് തുറന്നു. ആകെ വിയർത്തിട്ട് ഉണ്ട് ..അടുത്ത് വെച്ചിരുന്ന ജഗ്ഗിൽ നിന്നു ആവോളം വെള്ളം കുടിച്ചു. കട്ടിലിൽ നിന്നു എണീറ്റ് പുറത്തേക്ക് വന്നു നോക്കുമ്പോൾ ദാ അപ്പുറത്തെ വീട്ടിലെ ചേച്ചിമാർ കുടവും,ബക്കറ്റ് ഉം എല്ലാം എടുത്തുകൊണ്ട് ഓടുന്നു.

ടാങ്കറിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്ന ദിവസം ആണ് , ഞാൻ ഓർത്തു. ദേ എന്റെ അമ്മ എന്തൊക്കയോ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് കയ്യിൽ കുടവും താങ്ങി വരുന്നു.എന്നത്തേയും പോലെ ഇന്നും അമ്മ ആരോടൊക്കെയോ വഴക്ക് ഉണ്ടാക്കി ആഭണ് ഈ വരവ്. തുരുത്തിനോട് ചേർന്നാണ് എന്റെ വീട് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് എന്ത് കാര്യം. കുടിക്കാനോ കുളിക്കാനോ വെള്ളം വേണമെങ്കിൽ ആഴ്ചയിലെ മൂന്ന് ദിവസം കൂടുമ്പോ വരുന്ന ടാങ്കർ ലോറിയെ നോക്കി ഇരിക്കണം.

ഞങ്ങളുടെയൊക്കെ വീട്ടിലെ പൈപ്പിലൂടെ ദിവസവും വെള്ളം വരുന്ന കാഴ്ച കാണാൻ അതിയായ മോഹം ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഇത്രയും വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ മേലധികൃതർക്ക് പോയിട്ടുള്ള പരാതികൾക്ക് കയ്യും കണക്കും ഇല്ല. ആഴചയിൽ നാല് ദിവസം സ്വന്തം പൈപ്പിലൂടെ വെള്ളം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ നിന്ന് പൈപ്പിലൂടെ വെള്ളമേ ഇല്ല എന്ന ഈ അവസ്ഥയിലേക്ക് ഉള്ള മാറ്റത്തിനു ഇത് ഏഴാം വയസ്സ്. ഈ പോയ വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉയർന്നു വന്ന ജനസംഖ്യയും നഗരത്തിലെ തിരക്കും മറ്റും ഞങ്ങളുടെ ജലലഭ്യതയെ വിലക്ക് വാങ്ങാൻ കഴിവുള്ളതായിരുന്നു.

ജലത്തിൻറെ ലഭ്യതക്കുറവ് അതിനെ കാശുള്ളവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഒഴുകാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇനി ഒരിക്കലും ഞങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ പോലും ആവശ്യാനുസരണം ശുദ്ധജലം ലഭിക്കില്ല എന്ന ബോധം എനിക്ക് ഉണ്ട്.

എന്നാലും നാട്ടുകാരുടെ കഷ്ടപ്പാട് കാണുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ഒരു അത്ഭുദം സംഭവിക്കണേ എന്ന് ആശിച്ചു പോവുകയാണ്. എന്റെ ചിന്തകൾക്ക് വിരാമം ഇട്ടുകൊണ്ട് അമ്മയുടെ വിളി. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു. പല്ല് തേക്കണം കുളിക്കാൻ ഉള്ള വെള്ളം ഇല്ല.

മുഷിഞ്ഞ മനസ്സും ശരീരവുമായി കോളേജിലേക്ക് പോകാനായി അവൻ എഴുന്നേറ്റു

ജോസ്ഫിന ജോമെൻസ്

പുനരധിവാസം

ട്രെയിനിന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് ഞെട്ടിയുണർന്ന വിവേക് ചുറ്റും നോക്കുമ്പോൾ തറവാട് എത്താൻ ഇനിയധികനേരം വേണ്ട എന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. റയിൽപാളത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള ഇടുങ്ങിയ റോഡ് ഇത്രയും വർഷമായിട്ടും പുതുക്കി പണിതിട്ടില്ല. ഒട്ടും വൈകാതെ തന്നെ ഇറങ്ങേണ്ട സ്റ്റോപ്പെത്തി.

പോകുന്നവഴി അവന് എന്തെന്നല്ലാത്ത ഒരു ഭയം കടന്നുകൂടി. അല്ലെങ്കിലും അവന് പേടി തോന്നീലെങ്കിലേയുള്ളൂ. ഒരുതരത്തിൽ ക്രൂരത തന്നെയല്ലേ അവൻ ചെയ്തത്. അവൻ ഓർത്തു.

പതിവുപോലെ വൈകുന്നേരം ജോലിയും കഴിഞ്ഞ് റൂമിൽ എത്തിയ വിവേക് അപ്പോഴാണ് തന്റെ ഫോണിൽ വന്ന മിസ്സ്ഡ് കാളുകൾ കാണുന്നത്. ഓഫീസിലെ തിരക്കും പരിചയമില്ലാത്ത നമ്പർ കൂടി ആയതുകൊണ്ട് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. തിരിച്ച് വിളിച്ചപ്പോ എടിത്തില്ല. രണ്ടാമത് വിളിച്ചപ്പോൾ :

'ഹലോ വിവേക് മോൻ അല്ലെ, ഞാൻ രമേശനാ, നിങ്ങടെ തറവാടിന്റെ അടുത്ത താമസിക്കുന്ന...'

അപ്രതീക്ഷിതവും ഒട്ടും താല്പര്യമില്ലാതെയും വിവേക് മറുപടി പറഞ്ഞു : 'ഹാ... മാമനോ... പറ... എന്തുണ്ട് വിശേഷം.'

'കുഴപ്പമില്ല മോനേ... പിന്നെ വേറെ ഒരു കാര്യം പറയാനാ വിളിച്ചേ... കുറുപ്പ് സർ ഇന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞപ്പോ മരിച്ചു... ഊണ് കഴിഞ്ഞ് കിടക്കുവായിരുന്നു... ദേവകിയമ്മയും അറിഞ്ഞില്ല... ഉറക്കത്തിലായിരുന്നു. അതാ ഞാൻ വൈകുന്നേരം തൊട്ട് വിളിക്കുന്നത്.

മോന്റെ കുഞ്ഞമ്മയും കൊച്ചച്ചനും പിള്ളേരുമൊക്കെ രാത്രി ആകുമ്പോ എത്തും. മോൻ ഇപ്പോ തന്നെ പുറപ്പെടാൻ നോക്കിക്കോ... ഇവിടത്തെ കാര്യങ്ങളോർത്ത് ടെൻഷൻ അടിക്കണ്ട. കിട്ടാവുന്ന ബസ്സാ ട്രെയിനോ പിടിച്ചു വേഗം വരാൻ നോക്ക്... '

ഇത്രയും കേട്ടിട്ട് ഒരക്ഷരം മിണ്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തന്നെ വളർത്തി ഈ നിലയിലാക്കിയ മുത്തശ്ശൻ മരണപ്പെട്ടു.

ഫോണിൽ രമേശാന്റെ ശബ്ദം തുടരുന്നുണ്ടെന്ന് അവൻ പിന്നീടാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത് : 'മോനേ... കേൾക്കുന്നുണ്ടോ... ഹലോ '

'ആ മാമാ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഞാനിപ്പൊത്തന്നെ പുറപ്പെടാം. '

'ആ ശെരി മോനേ... വണ്ടി ഏതാ എന്നുവെച്ചാൽ കേറുമ്പോ ഒന്ന് വിളിക്കണേ.. ഇല്ലെങ്കിലും സാരമില്ല... ഞാൻ ഇടക്കിടക്ക് അങ്ങോട്ട് വിളികാം... സൂക്ഷിച്ചു വരണേ '

'ആ ശെരി '. ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

അച്ഛൻ മരികുമ്പോൾ അവന് 2 വയസ്സായിരുന്നു. പ്രസവിച്ചപ്പഴേ അമ്മ മരിച്ചതുകൊണ്ട് പലരും പറഞ്ഞു അവന്റെ അച്ഛനോട് വേറേ കെട്ടാൻ. പക്ഷെ വാസുദേവന് അതിനോട് താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. ഇതിപ്പോ ആ കുഞ്ഞ് ഒറ്റയ്ക്കായില്ലേ. പിന്നീട് മുത്തശ്ശനും മുത്തശ്ശിയുമായിരുന്നു അവനെല്ലാം. ഇനിയും ഒരപകടമുണ്ടാകുമോ എന്ന ഭയം കൊണ്ട് അവർ അവനെ പുറത്ത് പോലും വിട്ടില്ല. ഓർമയില്ലാത്ത പ്രഖ്യത്തിൽ നഷ്ടപെട്ടതല്ലേ, അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർക്കുള്ളപോലെ ആധി ഒന്നും അവനില്ല.

'ആദ്യമൊക്കെ അവർ പറയുന്നതും കേട്ട് ആ വലിയ തറവാട്ടിൽ അവന് ഒതുങ്ങിയെങ്കിലും വളരും തോറും സ്കൂളിലെ സുഹൃത്തുക്കളും മറ്റ് ബന്ധുക്കളും ആസ്വദിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമൊന്നും അവന് കിട്ടാത്തതിൽ പരാതി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. പക്ഷെ അവന്റെ മുത്തശ്ശൻ അതോന്നും ചെവികൊണ്ടില്ല. ഇത് പുതിയ കാലമാണ്. ഇനിയും ഓരോ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും പറഞ്ഞ് കിണറ്റിലെ തവളയെപ്പോ കഴിയാൻ എനിക്ക് വയ്യ. എനിക്കും ലോകം കാണണം.' പലതവണ അവനത് പറഞ്ഞ്.

പക്ഷെ ഇനിയുമൊരു ജീവൻ നഷ്ടപെടുന്നത് കാണാൻ അവർക്ക് വയ്യായിരുന്നു.

അങ്ങനെ കോളേജ് പഠനവും കഴിഞ്ഞ് ജോലിക്കായി അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത് ബാംഗ്ലൂർ ആയിരുന്നു. ഇതുപോലെ ജീവിതം ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റിയ നാട് വേറേയില്ല എന്നാണ് അവന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ പറഞ്ഞ് അറിഞ്ഞത്

മുത്തശ്ശനെയും മുത്തശ്ശിയെയും എങ്ങനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അവന്റെ ഭയം. രണ്ട് ദിവസത്തെ ബഹളത്തിനും നിരാഹാരത്തിനും ഫലം കണ്ടില്ല. ഒടുവിൽ അവന്റെ ചങ്ങാതി പറഞ്ഞ വഴി തന്നെ ശരണമെന്ന് അവന് തോന്നി. തനിക്ക് വേണ്ടി ജീവിച്ചവരാണ് അവർ. അവരുടെ ഭയം ഒരു രീതിയിൽ ശരി തന്നെയല്ലേ. അവർക്ക് മാത്രമല്ല തനിക്കും ഇത് തെറ്റാണെന്ന് വിവേകിനു തോന്നി. ഈ ചിന്തകൾ അവന്റെ അവസാന പയറ്റിന തടസ്സമായി.

ഒടുവിൽ മണിക്കൂറുകളുടെ ആലോചനകൾക്കൊടുവിൽ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇത് തന്റെ ജീവിതമാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ 22 വർഷം ഈ ചെറിയ ലോകത്തായിരുന്നില്ലേ... ഇനി എനിക്ക് ആ വലിയ ലോകത്തോട്ട് കാൽ വെക്കണം. അവന് ഉണ്ട് ഉറപ്പിച്ചു. തറവാട്ടിലെത്തിയ വിവേകിനെ കണ്ട് രമേശൻ ഓടിവന്നു.

'ആ മോനെ ഞാൻ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങുവായിരുന്നു. യാത്ര ബുദ്ധിമുട്ടില്ലായിരുന്നല്ലോ അല്ലെ? '

'കുഴപ്പമില്ല'. അവൻ പറഞ്ഞു.

ഒരു വലിയ ജനക്കൂട്ടം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു അവിടെ. നാട്ടിലെയൊരു പ്രധാനിയാണ് കുറുപ്പ് മാഷ്.

'മോൻ ഒന്ന് പോയി കുളിച് വാ. ചടങ്ങുകൾ വേഗം തുടങ്ങണം.'

'ശെരി'.

വീടിനുള്ളിൽ കേറി അവൻ പോയി മുത്തശ്ശനെ കണ്ടു. ഉള്ളിൽ ഒരു വലിയ നീറ്റൽ തന്നെയുണ്ടെങ്കിലും പുറത്ത് ഒന്നും വന്നില്ല. ആ കാലിൽ വീണു മാപ്പ് പറയണമെന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അവന് കഴിഞ്ഞില്ല. തൊട്ടടുത്തിരുന്ന മുത്തശ്ശിയെ അവന് ചെന്ന് കണ്ടു. അവനെയൊന്ന് തലോടിയിട്ട് പറഞ്ഞു.

'സമയം കളയണ്ട. വേഗം കുളിച്ചിട്ട് വാ '.

ബാംഗ്ലൂരിൽ ചെന്ന് കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ വിളിക്കുമ്പോഴൊക്കെ മുത്തശ്ശി മാത്രമായിരുന്നു അവനോട് സംസാരിക്കാറുള്ളത്. മുത്തശ്ശന് സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിലും ദേഷ്യം കാണിക്കാനായി സംസാരിക്കാത്തതാണെന്നാണ് മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞത്. ഓരോ മാസം കൂടുമ്പോ രണ്ട് ദിവസം നാട്ടിൽ വന്നു നിക്കും. കുശലന്വേഷണമല്ലാതെ വേറൊന്നും വിവേകിനോട് ചോദിക്കാറില്ലായിരുന്നു. മുഖത്തെ ഗൗരവഭാവം മാറരുതല്ലോ.

'

പതിയെ വരവ് നിന്നു. അധികം വൈകാതെ ഫോൺ കോളുകളും കുറഞ്ഞു. ബാംഗ്ലൂർ നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി അവൻ മാറി. വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ലോകത്തിനൊപ്പം എത്താനുള്ള ധൃതിയിൽ അവൻ തന്റെ സ്വന്തം എന്താണെന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞ് എല്ലാരും പോയി. ഇനിയെന്താണ് തീരുമാനമെന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും ഉയർന്നുതുടങ്ങി. മിക്ക ഉത്തരങ്ങളും ചോദ്യങ്ങളുടെ പിന്നാലെ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. അവിടത്തെ ജോലി മതിയാക്കി ഇവിടെ നിക്കണം, മുത്തശ്ശിയെയും നോക്കി. അധികം ദൂരെ പോകാതെ തന്നെ ഇവിടെയും നല്ല ജോലി കിട്ടുമല്ലോ. വിവേക് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. പെട്ടെന്ന് എല്ലാരേയും ഇതിർത്തുകൊണ്ട് മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞു.

ജാനകി, നീയും കുട്ട്യോളും ഭർത്താവും ഇവിടെ കഴിഞ്ഞോ. നിനക്കല്ലേ വീട് കെട്ടാനുള്ള പണമില്ല എന്ന് പരാതി പറഞ്ഞെ. വിവേക് മോനു ബാക്കിയുള്ളതിൽ നിന്ന് കൊടുക്കാം. അല്ലേലും അവൻ ജീവിച്ചു തുടങ്ങിയതല്ലേയുള്ളു. വെറുതെ അവനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ട...പിന്നെ ഇപ്പോഴുള്ള നല്ല ജോലി വെറുതെ കളയണ്ടല്ലോ. '

വീട് കിട്ടുമെന്നുള്ള സന്തോഷത്തിൽ വിവേകിന്റെ കുഞ്ഞമ്മക്ക് മുത്തശ്ശിയെ നോകാൻ പൂർണ തൃപ്തിയായിരുന്നു.

'അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം അതാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയാവട്ടെ ' ജാനകി പറഞ്ഞു.

എല്ലാർക്കും അതിൽ സമ്മതമായിരുന്നു. പക്ഷെ വിവേകിനു മുത്തശ്ശി എന്തിനാ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതെന്ന് കൃത്യമായി മനസ്സിലായി. കുറ്റബോധത്തിന്റെ ആ കൊടും കുഴിയിൽ അവനെ വീഴ്ത്താൻ മൂർച്ചയുള്ള ആ വാക്കുകൾ തന്നെ ധാരാളമായിരുന്നു. അവൻ തകർന്നു... ഒരു പുനരാധിവസത്തിനുള്ള സാധ്യത പോലും വിദൂരമായി.

ഷെഹ്സീൻ

ഒരു മഴ നനയാൻ ....

ഞാൻ ഹാളിൽ ഇരുന്ന് ടീവി കാണുകയായിരുന്നു.അപ്പോഴാണ് മുറ്റത്തു എല്ലാം ആകെ ഒരു ഇരുട്ട് പരന്നിരുന്നു.ഓടി മുറ്റത്തൊട്ടു ഇറങ്ങിയപ്പോ, ദേ ആകാശം മൊത്തം മൂടി കെട്ടി കറുത്ത ഇരുണ്ട കാർമേഘങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പെയ്യും എന്ന് പറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

ഞാൻ മാനത്തോട്ട് നോക്കി ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. 'എന്റെ പൊന്നു കർത്താവെ കുറെ ദിവസമായി ഒരു മഴ പെയ്തിട്ട്, ചൂട് കാരണം രാവെന്നും ഇല്ല പകലെന്നും ഇല്ല. ഒന്ന് മനഃസമാധാനത്തോട് ഉറങ്ങീട്ട് കുറച്ചു നാളായി.

ഇങ്ങനെയെല്ലാം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരുന്നപ്പോഴും എന്റെ മനസ്സിൽ ഫോൺ എടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് മഴയുടെ ഒരു കിടിലൻ സ്നാപ്പ് എടുത്ത് കൂട്ടുകാർക്ക് അയയ്ക്കുന്ന ചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. എന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അറിഞ്ഞു എന്നവണ്ണം ഒരു കാറ്റ് വന്ന് കാർമേഘങ്ങളെയെല്ലാം എങ്ങോട്ടോ കൊണ്ടുപോയി. ഞാൻ വിഷമിച്ചുകൊണ്ട് വാതിൽപ്പടിയിൽ നിന്നു. ഒരു ദിസത്തിലെ മൂന്നും നാലും പ്രാവശ്യം നടത്തുന്ന കുളിക്കും, ഇടവിട്ട് ഇടവിട്ട് കുടിക്കുന്ന തണുത്തവെള്ളത്തിനും ഒന്നും അകറ്റാൻ പറ്റാത്ത ചൂട്,! എന്തിനോ വേണ്ടി കറങ്ങുന്ന ഫാനും എല്ലാം എന്റെ മനസിലൂടെ കടന്നു പോയി.പിറ്റേന്ന് ഞാൻ ഉറങ്ങി എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പുറത്തു നല്ല മഴ.വാതിൽക്കൽ വന്ന് കുറച്ചു നേരം മഴ നോക്കി നിന്നപ്പോൾ മനസ്സ് നിറഞ്ഞു. ഇത്രയും ദിവസം അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്ന ചൂടെല്ലാം എവിടെ പോയി എന്ന് ഓർത്തു ഞാൻ.

എന്നാൽ അടുത്ത ദിവസം മുതൽ വീണ്ടും സൂര്യൻ കത്തിപ്പടരുകയാണ്. പൊള്ളുന്ന ചൂട്. കാലാവർഷമായിട്ടും മഴ പെയ്യാത്തതിനെ കുറിച്ച് വീട്ടിലെ മുതിർന്നവർ ഇരുന്നു സംസാരിക്കുന്നു.

'ഇങ്ങനെ പോയാൽ മനുഷ്യരും,മൃഗങ്ങളും, ചെടികളുമെല്ലാം, വെള്ളം കിട്ടാതെ ചാകും എന്ന് അവർ പറഞ്ഞ അവസാന വാചകം മാത്രം എൻറെ മനസ്സിൽ തറഞ്ഞുകയറി. മഴകാലം ആയിരുന്നിട്ടും എന്താണ് മഴ പെയ്യാതെ!! അത് പിന്നീട് മറ്റു സമയങ്ങളിൽ പെയ്ത്തതുകൊണ്ട് കാര്യമില്ലലോ.

പുഴകളും തോടുകളും എല്ലാം വറ്റുകയാണ്. ഒരു പുഴ നിറഞ്ഞു ഒഴുകുന്ന കാഴ്ച ഇനി സ്വപ്ങ്ങളിൽ മാത്രം !! ഓരോ വർഷം കഴിയുമ്പോഴും മുൻവർഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു മഴയു ലഭ്യത കുറഞ്ഞുവരുകയാണ്. ഇപ്പൊ ഒരു കുപ്പി വെള്ളത്തിന് 15 രൂപയാണ്.ഈ പോക്ക് പോയാൽ ഒരു 10 വർഷം കഴിയുമ്പോ കുപ്പിവെള്ളം മേടിക്കാൻ കൂട്ടത്തല്ല് ആകും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ.

ഹോ ഇത്രയും ആലോചിച്ചപ്പോ തന്നെ തല പെരുക്കുന്നു.കണ്ട് തന്നെ അറിയാം നമ്മുടെ നാടിൻറെ നിലനിൽപ്പ്.

ജോസ്ഫിന ജോമെൻസ്

ദാഹജലം

ശേഖരൻ മുതലാളി അരുവിക്കരയിലെ ഒരു ജന്മിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് രണ്ടു മക്കളാണ് ഉള്ളത്. ആ ഗ്രാമത്തിലെ സകല സ്ഥലങ്ങളും മുതലാളിയുടേതായിരുന്നു. തൊട്ടു കൂടായിമയും തീണ്ടലും നിലനിന്നിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അരുവിക്കരയിലെ പ്രമുഖ നായർ തറവാടുകളിൽ അടിയാളന്മാർക്കു പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നു. മുതലാളിക്ക് ഒത്തിരി സ്ഥലങ്ങൾ ഉള്ളത് കൊണ്ട് ഒരുവിധം ആൾക്കാർ എല്ലാം മുതലാളിയുടെ ജോലിക്കാരായിരുന്നു. മുതലാളി അടിയാളന്മാരെ വീട്ടുമുറ്റത്തു പോലും കയറ്റുകയില്ലായിരുന്നു.

മുതലാളിയുടെ ഏറ്റവും വിശ്വസ്തനായ ജോലിക്കാരനായിരുന്നു കുഞ്ഞമ്പു. കുഞ്ഞമ്പുവും കുടുംബവും മുതലാളിയുടെ പറമ്പിന്റെ അതിർത്തിയിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. മുതലാളി അവന് മൂന്ന് സെന്റ് സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ അവൻ ഒരു ചെറിയ ഓലപ്പുര പണിതാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവനു രണ്ടു പെൺമക്കളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത് പൊന്നുവും നീലുവും. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്ക് വെള്ളം എടുക്കാൻ പഞ്ചായത്ത് വക ഒരു കിണർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ആൾക്കാരും അവിടെനിന്നാണ് വെള്ളമെടുത്തിരുന്നത്. വേനൽ കാലം എത്തിയപ്പോഴേക്കും കിണറുകളിലെ വെള്ളം എല്ലാം വറ്റാൻ തുടങ്ങി. പഞ്ചായത്ത് കിണറ്റിലെ വെള്ളവും വറ്റിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ ശേഖരൻ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിലെ കിണറ്റിലെ വെള്ളം ഒരിക്കലും വറ്റില്ലായിരുന്നു. ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ പഞ്ചായത്ത് കിണറ്റിലെ വെള്ളം മുഴുവൻ വറ്റി. ആൾകാർ എല്ലാം വെള്ളത്തിനു വേണ്ടി പരക്കംപാഞ്ഞു. ആ സമയത്താണ് പൊന്നുവിന് കലശലായ ഒരു പനി വന്നതു. അവൾ ആകെ തളർന്നുകിടപ്പായിപ്പോയി . ഒരിറ്റു കഞ്ഞി വെച്ചുകൊടുക്കാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പൊന്നു വിശന്നു കരയാൻ തുടങ്ങി. കുഞ്ഞമ്പു ഓടി ശേഖരൻ മുതലാളിയുടെ വീട് പടിക്കൽ ചെന്ന് ഒരു കുടം വെള്ളത്തിനായി യാചിച്ചു. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്ക് തന്റെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് ഒരു തുള്ളി വെള്ളം പോലും തരികയില്ല എന്നു മുതലാളി ശാഠ്യം പിടിച്ചു. കുഞ്ഞമ്പു താണുകേണ് അപേക്ഷിച്ചു. അവസാനം മുതലാളി തന്നെ ഒരുകുടം വെള്ളം കോരി കുഞ്ഞമ്പുവിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു. അവൻ അത് കൊണ്ടുചെന്നു പൊന്നുവിന് കഞ്ഞി വെച്ച് കൊടുത്തു.

പെട്ടെന്നാണ് കുഞ്ഞമ്പു ഒരു നിലവിളി കേട്ടത്. അത് മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നായിരുന്നു. അവൻ ഒന്നും നോക്കാതെ ഓടി മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ എത്തി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ മുതലാളിയുടെ ഇളയമകൻ കിണറ്റിൽ വീണു മുങ്ങി താണുകൊണ്ടിരിക്കുക ആയിരുന്നു. ഒന്നും നോക്കാതെ കുഞ്ഞമ്പു ഒറ്റ ചാട്ടത്തിന് കിണറിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ എത്തി കുഞ്ഞിനെ എടുത്തുയർത്തി മുകളിൽ വന്നു കയറിൽ പിടിച്ചു കിടന്നു. ആൾക്കാരെല്ലാം ഓടിക്കൂടി കുട്ടയിറക്കി രണ്ടുപേരെയും മുകളിൽ എത്തിച്ചു. കുഞ്ഞമ്പു മുതലാളിയോട് കിണറ്റിൽ ഇറങ്ങിയതിനു കൈകൂപ്പി മാപ്പുചോദിച്ചു. ഷേക്രതൻ മുതലാളി അവനെ കെട്ടിപിടിച്ചു മാപ്പുപറഞ്ഞു. ഒരു തൊട്ടിവെള്ളം പോലും കോരാൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്ന എന്റെ മോനെ നീ രക്ഷിച്ചു. നാളെ തൊട്ടു എന്റെ കിണറ്റിൽ നിന്ന് വെള്ളം എടുക്കാവുന്നതാണ്. എന്നോട് എല്ലാവരും ക്ഷമിക്കുക. ജലം ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വരദാനമാണ് അത് ആർക്കും നിഷേധിക്കുകയോ പാഴാക്കിക്കളയുകയോ ചെയ്യരുത്.

മാളവിക ശ്രീനിവാസൻ

കടലിന്റെ സ്വരം

''തിരയായ് കരഞ്ഞും,കരയെ തിരഞ്ഞും നെയ്തെടുത്ത

ആഴമുള്ള സ്വപ്നങ്ങളെ ഇന്നും ചിലർ കടലെന്ന് വിളിക്കാറുണ്ട്''

(തികച്ചും സാങ്കൽപ്പികം)

കടലിനെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മൈക്കളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും പതിവുപോലെ കടൽത്തീരത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു, കൂടെ അവരുടെ രണ്ടു മക്കളും.

'പതിവുപോലെ' എന്ന വാക്ക് ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, കടൽ അവർക്ക് എത്രത്തോളം പ്രിയങ്കരമാണെന്ന്. നേരം കിട്ടിയാൽ അവർ തങ്ങളുടെ വിനോദത്തിനായി അവിടെയെത്തും. പക്ഷേ എന്നത്തേതുപോലെ അല്ലായിരുന്നു, അന്നത്തെ അവരുടെ അനുഭവം തികച്ചും വിചിത്രമായിരുന്നു. അതു ആ കടൽത്തീരം അവർക്ക് ഒരുക്കി വച്ച സമ്മാനം മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒന്നായിരുന്നു.

ഓരോ സൂര്യോദയവും ആരുടെയെങ്കിലും ദിനം ഉളവാക്കാനു പ്രകാശിപ്പിക്കാനുമുള്ള ഒരു ക്ഷണമാണ്.' അവരുടെ കടൽത്തീരത്തേക്കുള്ള സന്ദർശനം എപ്പോഴും ആ സമയത്താണ്. വളരെ ഉത്സാഹത്തോടെയാണ് കടലിന്റെ സ്പർശം ഏൽക്കാൻ അവർ അവിടെ എത്തുക. കടലിന്റെ ഓളങ്ങൾ അവരുടെ കാൽപാദങ്ങളെ തഴുകിപോയി.....

കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കണമെന്ന് കുട്ടികൾ മൈക്കളിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. കുട്ടികളുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം അവർ കടലിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. കാരണം കടലിനോട് ഇത്രയും അടുപ്പം പുലർത്തിയിരുന്ന ആ കുടുംബത്തിന് ആ ആഗ്രഹം നിരസിക്കാൻ ആയില്ല.
അപ്പോഴാണ് കടലിലൂടെ സഞ്ചരിക്കണമെങ്കിൽ ഒരു വഞ്ചി വേണമെന്ന് ഓർക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ഒരു വഞ്ചി ആ കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണം ആരും ഇതുവരെ ആ കടലിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ്. കുട്ടികൾ ആകെ നിരാശയിലായി. മൈക്കൾ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. ഒരു വഞ്ചി നിർമ്മിക്കാൻ. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മരത്തടികളും മുളകളും ഉപയോഗിച്ച് ഒരു കുഞ്ഞുവഞ്ചി നിർമ്മിച്ചു.

അവർ ആ വഞ്ചി കടലിലേക്ക് ഇറക്കുകയും വളരെ ആകാംക്ഷയോടെ അവർ തുഴഞ്ഞ് നീങ്ങി. തുഴഞ്ഞ് തുഴഞ്ഞ് അവർ ഉൾക്കടലിൽ എത്തി. അവർക്ക് ചുറ്റുമുള്ള ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷം മാറി കുറച്ച് രൂക്ഷമായിത്തുടങ്ങി. ചില വ്യത്യാസങ്ങളും കാണപ്പെട്ടു.ആദ്യം ഒരു ചെറിയ ശബ്ദം അവരെ ഭയപ്പെടുത്തി.

വളരെ അനന്തമായാണ് മനുഷ്യൻ ചിന്തകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുക. നിർജ്ജീവമായ വസ്തുക്കൾ നമ്മളോട് സംസാരിച്ചാൽ എങ്ങനെ നമ്മൾ അതിനെ നേരിടും? സ്വാഭാവികമായും ഒരു പേടി ഉണ്ടാകും. അതുപോലെ തന്നെ ആയിരുന്നു ഈ കുടുംബത്തിന് അനുഭവപെട്ടത് ഇപ്പോൾ അവർ കേട്ട വിചിത്രമായ ശബ്ദത്തിനായി കാതോർത്തു ...

പെട്ടെന്ന് അവർ തിരിഞ്ഞു നോക്കി....
ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് ഉയർന്നു പൊങ്ങി നിൽക്കുന്ന ആ തിരമാലയെ അവർ കണ്ടു.
കടൽ അവരോട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു...
'എന്നോട് നിനക്കുള്ള ഈ ആഴമുള്ള സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും വരിക കാത്തിരിക്കും ....'
എന്ന് പറഞ്ഞ ശേഷം ഒരു തുള്ളി വെള്ളം അവരുടെ മുഖത്തേക്ക് തെറിച്ചു. പിന്നെ അവർ തിരമാല കണ്ടില്ല. ഇത് ഒരു സ്വപ്നമാണോ എന്ന് സംശയിച്ച് ചുറ്റും തിരഞ്ഞു.അത് മാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷം ആകെ പടർന്നു...
ഈ ഗൗരവമുള്ള ശബ്ദം കടലിന്റേതാണെന്ന് അത്ഭുതത്തോടെ അവർ വിശ്വസിച്ചു.
കടലിന്റെ ഭാഷ അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചത് അവർക്ക് കടലിനോടുള്ള അഗാധമായ സ്നേഹ0 മൂലമാണ്.
മൈക്കളും കുടുംബവും പതിവുതെറ്റിക്കാതെ അടുത്തദിവസം കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ കടൽത്തീരത്തെത്തി. കടലിനോടുള്ള സ്നേഹം അദ്ദേഹവും കുടുംബവു0 തുടർന്നു....

"തിരമാലകൾക്കൊപ്പം നൃത്തം ചെയ്യുക
തിരമാലകൾക്കൊപ്പം നീങ്ങുക
കടലിന്റെ ഓളങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനെ
സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു...."

മഹിത ഐ

ജലം

ഏതോ വൻകിടകമ്പനിയാണത്രേ ഗ്രാമത്തിൽ നവ വ്യവസായം തുടങ്ങാൻ പോകുന്നത്. അതിന അംഗീകാരം കൊടുക്കണം. അതിന വേണ്ടിയാണ് നാളത്തെ ഗ്രാമസഭ. അവർക്ക് എല്ലാ അനുമതിയും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞെന്നാണ് അറിഞ്ഞത്. ഇനി എനിക്കും നിനക്കും തന്ന അധികാരമുപയോഗിച്ച് അവർക്ക് അന്തിമാനുമതി കൊടുക്കണം.... ഹാൾ തിങ്ങി നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

പുരുഷൻമാരായ കേസരികൾ ചിലർ മുൻ ബെഞ്ചിൽ മുൻപേ യിരിപ്പുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രീസംവരണം മൂലം മുന്നോട്ട് വന്ന ജാനുവും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്. സർക്കാർ സ്കൂളിന്റെ അധ്യാപക രക്ഷാകർത്തൃയോഗം നടക്കുന്ന ഹാൾ തീർത്തും തിക്കിനിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്ന് താഴ് വാരമിറങ്ങി നാമമാത്രമായ പാടത്ത് ബംഗാളികളും യന്ത്രങ്ങളും ബാക്കി വെച്ച കുറച്ച് നെല്ല് കൊയ്ത് കറ്റയാക്കി മെതിച്ച് തിരക്കിട്ട് കുന്ന് കയറി കിതച്ച് ഓടിവന്ന് കൃത്യസമയത്ത് ഓടിവന്നവരാണ് പലരും.! ഇനി വീണ്ടും താഴ് വാരമിറങ്ങണം. സന്ധ്യ മയങ്ങുന്നതിന മുമ്പ കറ്റയേറ്റിയ നെറും തലയിൽ കുടിവെള്ളമേന്തി കൊണ്ടുവന്ന് വേണം അലക്കാനും കുളിക്കാനും ആഹാരമുണ്ടാക്കാനും.

ഒരിക്കൽ ഇത് പോലെ യോഗത്തിൽ വന്നിരുന്ന് കയ്യടിച്ച് ആ പദ്ധതിക്ക് അംഗീകാരം നൽകിയത് നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെയും തികഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടെയുമായിരുന്നു. പതിനാല് ലക്ഷത്തിന്റെ പദ്ധതിയിൽ പതിനാല് മാസം വെള്ളം ലഭിച്ചു.

ഇപ്പോൾ പതിനാല് വർഷമായി; അത് നിലച്ചിട്ട്. ഇടക്ക് പൊതുടാപ്പിൽ തയ്യൽ നൂല് പോലെ കിട്ടിയിരുന്ന ജലധാരക്ക് പിന്നീട് പൊട്ടിയ പട്ടത്തിന്റെ ദുർവിധിയായി. അരബക്കറ്റ് വെള്ളത്തിൽ തന്റെ പുള്ളി മുണ്ടും അടിപ്പാവാടയും ബ്ലൗസും ബ്രേസിയറും പിന്നെ അടിവസ്ത്രവും നളിനി ഏറെ ശ്രദ്ധയോടെയാണ് കഴുകാറ്. ബാക്കി വരുന്ന ആ വെള്ളത്തിൽ വേണം അവർക്കിനി കുളിക്കാൻ.

ജാനുവും നളിനിയും പാറുവും കാളിയുമൊക്കെ യുണ്ടിന്ന് ഗ്രാമസഭക്ക്. അവരുടെ കയ്യടി കൂടി കിട്ടിയാലേ വരുന്ന പദ്ധതിക്ക് അന്തിമാനുമതി ലഭിക്കൂ. തൊണ്ട വരണ്ടിരിപ്പാണവർ. രാവിലെ കട്ടൻ ചായയും കുത്തരിയുടെ അരിമണികൾ പത്തിരിച്ചട്ടിയിലിട്ട് വറുത്തതും കഴിച്ച് പോയതാണ്. ഉച്ചക്ക് കൊയ്ത്ത് പാടത്തിന്റെ ഉടമ കഞ്ഞിയും മുളകിടിച്ചതുംതരാറുള്ളതാ .....!

ഇന്ന് അതും ഉണ്ടായില്ല കഞ്ഞിയും കൊണ്ട് വന്ന പണിക്കാരൻ പയ്യൻ കാൽ തെറ്റി ആഴമുള്ള കുളത്തിൽ വീണത്രേ. വാർഡ് മെമ്പറും പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡണ്ടുമൊക്കെ ഗ്രാമത്തിന്റെ താഴ് വാര ഭംഗിയിൽ വരാൻ പോകുന്ന ബഹുരാഷ്ട്ര പദ്ധതിയെപ്പറ്റിയാകണം വീറോടെ സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. മുൻ ബെഞ്ചിലിരിക്കുന്ന ഗ്രാമ പൗര പ്രമുഖരാകട്ടെ അവരുടെ അറിവും കഴിവും വിളമ്പുന്നു മുണ്ട്. എന്താണ് പറയുന്നതെന്നും മുന്നൊരുക്കങ്ങൾക്കൊക്കെയായി എത്ര കോടി നമ്മൾ പാസാക്കി കൊടുക്കണമെന്നുമൊക്ക ബഹുഭൂരിപക്ഷം സഭാ അംഗങ്ങൾക്കും കേൾക്കുന്നുമില്ല അറിയുന്നുമില്ല.

അതാണല്ലോ ഗ്രാമസഭ. ജാനുവിനിപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടത് തൊണ്ടയുടെ വരൾച്ച മാറ്റാനായി കുടിവെള്ളമാണ്. ഈ സഭാ യോഗം കഴിഞ്ഞിട്ട് വേണം വീട്ടിലേക്കാവശ്യമായ വെള്ളം തലച്ചുമടായി ഏറ്റിക്കൊണ്ടുവരാൻ... എപ്പോഴാണ് മുമ്പിലിരിക്കുന്നവർ കയ്യടിക്കുന്നതെന്നും കാത്തിരിക്കുകയാണവൾ. ഒടുക്കം അത് സംഭവിച്ചു

ഗ്രാമസഭ പാസാക്കിയ മൂന്നരക്കോടിയുടെ പ്രാരംഭനടപടി പദ്ധതി കയ്യടിച്ച് പാസാക്കാൻ പ്രസിഡണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുമ്പിലിരിക്കുന്നവരെല്ലാം ഉഗ്രശബ്ദത്തോടെ കൈ രണ്ടും കൂട്ടിയടിച്ചു. തങ്ങളുടെ ഊഴം വന്നു ചേർന്ന സന്തോഷത്തിൽ ബാക്കിയുള്ളവരും കരഘോഷം മുഴക്കിയതോഴെ ബഹുരാഷ്ട്ര കമ്പനിയുടെ വൻകിട പദ്ധതിക്ക് ജനങ്ങളുടെ പരമോന്നത അംഗീകാരവുമായി. ഗ്രാമസഭ പിരിഞ്ഞതായി വാർഡ് മെമ്പർ പ്രഖ്യാപിച്ചതും ജാനുവും നളിനിയും പാറുവും കുടവുമെടുത്ത് ഇറങ്ങിയോടി. കുടിക്കാനും കുളിക്കാനുമുള്ള വെള്ളത്തിനായി. തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞ അർക്കരശ്മികളുടെ അകമ്പടിയോടെ...!

പ്രൊഫസർ. സി. ഡി. നൈജു

കവിതകൾ

- തിരിച്ചറിവ്
- സ്പന്ദനം
- മൗനം
- വെള്ളം
- മഴ
- മരിച്ച സ്വപ്നങ്ങളുമായി ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു
- അവൾ
- ദാഹം
- പുതുമഴയ്ക്കായി
- ആർദ്രം
- ആത്മീയാബോധോദയം
- ജലമർമരം
- നിർലോപം
- കാത്തിരുപ്പ്
- മഴയോർമ്മകൾ
- പേമാരി
- വരില്ല ഒരിക്കലും നിന്നെ തേടി

തിരിച്ചറിവ്

തിരിച്ചറിവ് എവിടെയാണ് അവിടെയല്ലോ
പ്രപഞ്ച രഹസ്യത്തിൻ തിരിനാമ്പുകൾ പിറന്നത്,
അവിടെയല്ലോ ഈ മഹാ സൃഷ്ടി തൻ
മഹാത്ഭുതം നിറഞ്ഞൊഴുകും മഹാ
സാഗരങ്ങളും ഹിമസാനു ശൃംഖലകളും.
എവിടെയാണ്, ഈ മഹാ അത്ഭുതത്തിൻ
മഹാ പ്രഹേളിക മിന്നിമായും
മരീചികകൾക്കപ്പുറത്തോ, തെന്നി മാറും
മരുഭൂമി തൻ മരുപ്പച്ചയിൽ
എവിടെയാണെങ്കിലും അവിടെയല്ലോ
ഈ പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടി തൻ ആദ്യരൂപം.
നിന്റെ നിറവാർന്ന കനിവിലല്ലോ ഈ
മഹാ പ്രപഞ്ചത്തിൻ ജീവന്റെ തുടിപ്പുകൾ
പിറവികൊണ്ടത് .തിരിച്ചറിയുക, ഈ
തിരിച്ചറിവ് ആകണം നമ്മൾ തൻ നേരായ അറിവ്.
അല്ല നേരറിവ് ഇല്ല, സാധ്യമല്ല. നീയില്ലാതെ
ഈ ഉലകിലെ നിത്യവാസം അത് അറിവാണ്
നേരിന്റെ നേരായ തിരിച്ചറിവ്.

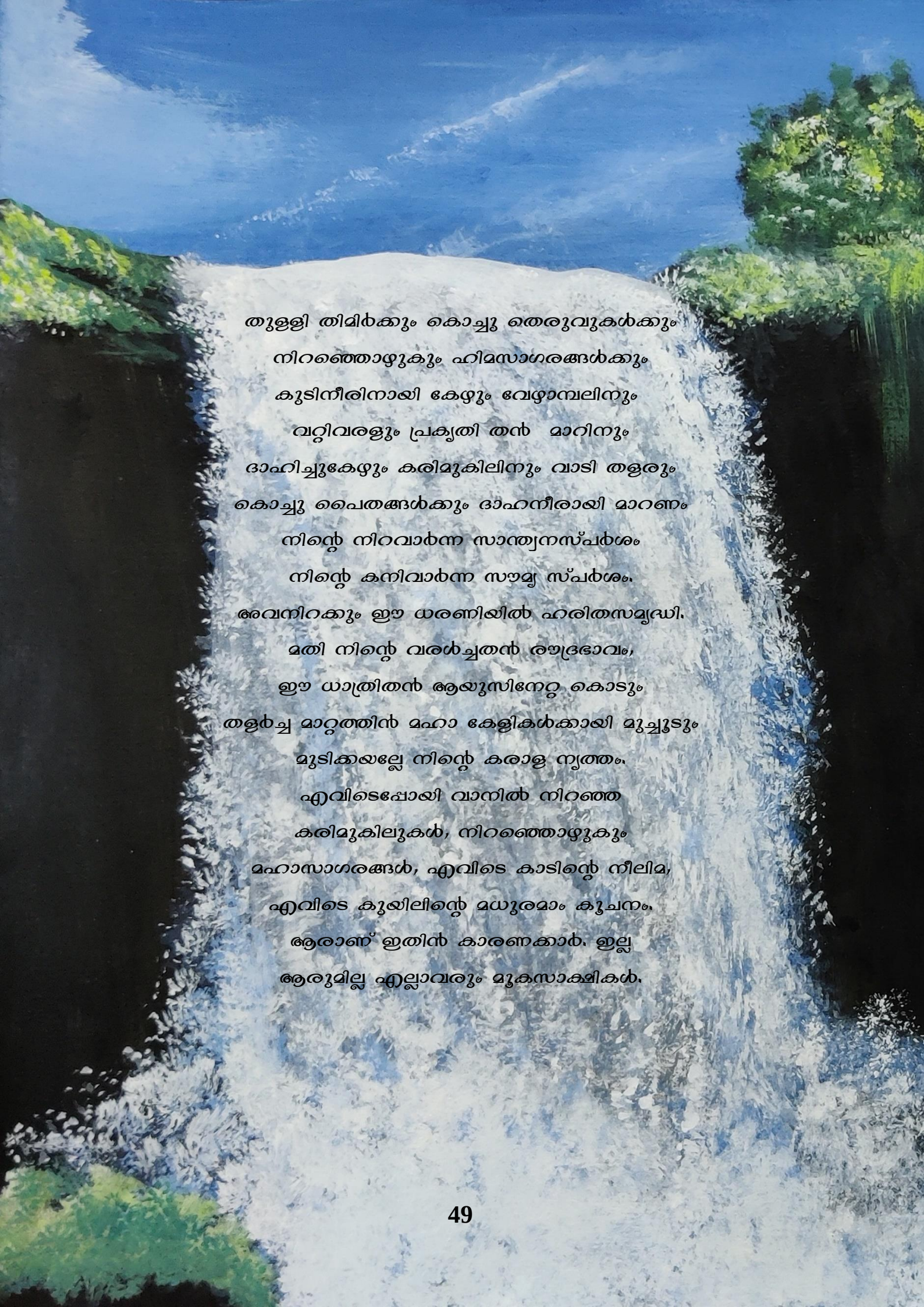

തുളളി തിമിർക്കും കൊച്ചു തെരുവുകൾക്കും
നിറഞ്ഞൊഴുകും ഹിമസാഗരങ്ങൾക്കും
കുടിനീരിനായി കേഴും വേഴാമ്പലിനും
വറ്റിവരളും പ്രകൃതി തൻ മാറിനും
ദാഹിച്ചുകേഴും കരിമുകിലിനും വാടി തളരും
കൊച്ചു പൈതങ്ങൾക്കും ദാഹനീരായി മാറണം
നിന്റെ നിറവാർന്ന സാന്ത്വനസ്പർശം
നിന്റെ കനിവാർന്ന സൗമ്യ സ്പർശം.
അവനിറക്കും ഈ ധരണിയിൽ ഹരിതസമൃദ്ധി.
മതി നിന്റെ വരൾച്ചതൻ രൗദ്രഭാവം,
ഈ ധാത്രിതൻ ആയുസിനേറ്റ കൊടും
തളർച്ച മാറ്റത്തിൻ മഹാ കേളികൾക്കായി മുച്ചൂടും
മുടിക്കയല്ലേ നിന്റെ കരാള നൃത്തം.
എവിടെപ്പോയി വാനിൽ നിറഞ്ഞ
കരിമുകിലുകൾ, നിറഞ്ഞൊഴുകും
മഹാസാഗരങ്ങൾ, എവിടെ കാടിന്റെ നീലിമ,
എവിടെ കുയിലിന്റെ മധുരമാം കൂചനം.
ആരാണ് ഇതിൻ കാരണക്കാർ. ഇല്ല
ആരുമില്ല എല്ലാവരും മൂകസാക്ഷികൾ.

അതെ അതും ഒരു നേരിന്റെ തിരിച്ചറിവ്,
നേരായ തിരിച്ചറിവ്. ഇല്ല ചോദിക്കുന്നില്ല
ഇളമുറക്കാർ. ഞങ്ങൾ നിറകുമീ സാഗരങ്ങളെ
ഈ ഹിമ ബിന്ദുക്കളെ സ്വപ്ന ചിറകിൽ
ഏറും കരിമുകിലിനെ നിറവായി മാറ്റും
ജീവന്റെ ജീവാമൃതം. ഇനി ദാഹിച്ചു കേഴില്ല
വേഴാമ്പലുകൾ, വറ്റി വരളില്ല ജലാശയങ്ങൾ,
കരിംപാമ്പുകൾ ഇഴയില്ല സാഗരത്തിൽ.
ഞങ്ങൾ നിറകുമീ നന്മയുടെ നീരുറവകൾ.
സ്വപ്നമല്ലിത് നീതി മാത്രം, ജലനിധിയുടെ
നിലനിൽപ്പിന്റെ നീതി. എൻ ധരണിക്ക്
ജലസമൃദ്ധി അതാണ്. ഞങ്ങൾ തൻ
ദിവ്യ സ്വപ്നം. തകർക്കില്ല പൊട്ടിച്ചെറിയില്ല
ആർക്കും തകർക്കാനാകില്ല ഈ ദിവ്യ സ്വപ്നം.
ആർക്കും കീഴടക്കാൻ ആവില്ല ഈ
തിരിച്ചറിവുള്ള കാൽവെപ്പിനെ.

അനീന അമൃതരാജ് ഇ

സ്പന്ദനം

ഈ മഴയും പുലരികളും
ഈ വഴിയും സന്ധ്യകളും
എൻ മനം കവർന്നെടുത്ത
പുഴയുടെ തെളിനീരഴകും
പച്ചപ്പുൽത്തകിടുകളിൽ ഇറ്റിറ്റു വീഴുന്ന
ജലത്തിൻ കണികകളും
ഇന്നുമെന്റെ സിരകളിൽ
സന്തോഷത്തിന്റെ കുളിരായ് നിറയുന്നു

ദേവ പ്രിയ എസ്

മൗനം

49

എന്നരികിലേക്കെത്തുന്ന നിൻ മൗനത്താൽ
വീർപ്പുമുട്ടിയെൻ വാക്കുകൾ
നീ അറിയുന്നുവോ എൻ
കണ്ണുകളാൽ
ഉള്ളിലൊളിക്കുന്നൊരായിരം നൊമ്പരം
പങ്കിടാനേറെ കൊതിക്കുമ്പോഴും,
നിന്നിലെ മൗനം എന്തെന്നറിയാതെ
നിശബ്ദയാക്കി എന്നെ.
കാത്തിരുന്നേറെനാൾ എങ്കിലും
കാലം കടന്നുപോയ് എന്തെന്നറിയാതെ
ഞാനും അകന്നുപോയ് നിന്നിൽ നിന്നേറെ...

ശ്രീലക്ഷ്മി. സി. പി

വെള്ളം

തുളുമ്പിത്തുളുമ്പി നിറയുന്നത് ,
നാണം കുണുങ്ങി ഒഴുകുന്നത് ,
ഒഴുകിയൊഴുകി പരക്കുന്നത് ,
പെയ്തുപെയ്ത് ഒഴിയുന്നത്
വററി വരണ്ടു മറയുന്നത് !
തിരകളായലറുന്നത്
ഓളക്കയ്യാൽ തൊടുന്നത്
കുളിരായ് പൊതിയുന്നത് ,
ജലരാശിയായ്
ജീവനിൽ പൂക്കുന്നത് !
പ്രളയജലമായ്
മുക്കിക്കൊല്ലുന്നത് !
അരയാലിലയിൽ
നിത്യജീവനെ ഉയർത്തുന്നത് !
എനിക്കിതുമതി
കൽപാന്തപ്രളയത്തിൽ
നനയാതൊഴുകുന്ന
ഒരുമയിൽപ്പീലിയും
കോലക്കുഴലും!

മഴ

വിണ്ണിലെ വെൺ മേഘവും
തൊണ്ട വറ്റിയ നിലവും;
ഏറെ കാത്തിരുന്ന്, മണ്ണിൽ
പുതു മണമായ് പിറന്നവൾ.
ഉറങ്ങിക്കിടന്ന പുതുനാമ്പിനെ
തൊട്ടുണർത്തി,
കരഞ്ഞു തളർന്ന മുകിലിനു
മഴവില്ലായ് വിരിഞ്ഞവൾ.
ചിണുങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ –
കുസൃതിയോടെ,
ഒരായിരം കൗതുകമുള്ളിലൊളിപ്പിച്ച്
ചില്ലുഗ്ലാസിലെ ചൂടു കാപ്പിയുടെ
മാധുര്യമായ് അവൾ പെയ്തിറങ്ങി ....

ചൈതന്യ അശോകൻ

മരിച്ച സ്വപ്നങ്ങളുമായി, ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു

ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു
പൊള്ളലേറ്റ, ചമ്മട്ടി ശരീരത്തിന്റെ
പുഞ്ചിരിയുമായി,
സർ, ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു
മുറിവുകൾ, വടുകൾ, രക്തസ്രാവം
അച്ഛൻഅമ്മയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന്,
സ്വർണ്ണത്തിൽ മൂടി എന്നെ ഇവിടെ അയച്ചു
സർ ആവശ്യപ്പെട്ടതെല്ലാം എന്റെ കൂടെ വന്നു,
കൂമ്പാരമായി നിങ്ങളുടെ
വാതിലിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു,
അത്യാഗ്രഹിയായ കണ്ണുകൾ,
അവ ഓരോന്നും പരിശോധിച്ചു.
ദയയുള്ള സ്ത്രീകൾ, എന്റെ ആഭരണങ്ങളും
വിലയേറിയ നൂലുകളും പരിപാലിച്ചു.
നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സമയമെടുത്തില്ല,
കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക് ഞാൻ നയിക്കപ്പെട്ടു,
അവിടെ കിടക്കുന്നു, വിശന്ന കണ്ണുകൾ...
വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളുടെ
കുടുംബത്തെ സേവിച്ചു,
അച്ഛന്റെയും സഹോദരന്റെയും
അമ്മയുടെയും അടിവസ്ത്രം കഴുകി
നിലങ്ങൾ അടിച്ചു തുടച്ചു,
നിങ്ങളുടെ അടുക്കളപുക കൊണ്ടു,
നിങ്ങളുടെ കിടക്കയും സേവിച്ചു
നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും സംതൃപ്തനായിരുന്നില്ല
നിങ്ങളുമല്ല, നിങ്ങളുടെ ലിംഗഭേദകുടുംബവുമല്ല.

പ്രിയപെട്ടവരെ , നിങ്ങളുടെ ആർത്തി ഒരിക്കലും
അടങ്ങിയില്ല നിങ്ങൾ ഒരു മകനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു
ഒന്നും രണ്ടും കൊണ്ട് തീർന്നില്ല
ക്ഷീണിച്ച, ശൂന്യമായ എന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ
നിങ്ങൾ പിന്നെയും നട്ടു പിടിപ്പിച്ചു
ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു
പൊള്ളലും മുറിവുമേറ്റ ഈ ശരീരം,
വർഷങ്ങളുടെ സേവനത്തിന്
ഉചിതമായ ശിക്ഷ!
കൂടുതൽ നൽകാൻ
കഴിയാത്തതിനാലുള്ള ശിക്ഷ!
ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു
അന്ത്യത്തിനായി കാത്തിരുന്ന്,
മരിച്ച, പൂർത്തീകരിക്കാത്തതുമായ
സ്വപ്നങ്ങളുമായി
ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു
പൊള്ളലേറ്റ, ചമ്മട്ടി ശരീരത്തിന്റെ
പുഞ്ചിരിയുമായി, സർ, ഞാൻ
ഇതാ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു

അനശ്വര സന്തോഷ്

അവൾ

കാവിലെ കുരുത്തോലകൾ
തലോടി ഒരു കാറ്റ് വീശിയകന്നു
ആരവങ്ങളില്ലാതെ വീണ്ടും
കൊടിയിറങ്ങി
കാർക്കൂന്തൽ വിരിച്ചിട്ട്
മുകിലുകൾ ഈ രാവിലും
നിലാവിനെ കട്ടെടുത്തു
ഈറൻ വഴികളിൽ പിന്നെയും
അവൾ മുത്തി തുടങ്ങി
കടലാസ്സുതോണികൾ തുഴയാൻ
മറന്നവർ ജനാലകളിൽ നോക്കി
തീവണ്ടിപോൽ ഇരമ്പിയെത്തിയ
കുളിരിനെ ശപിച്ചു നിന്നു.
എപ്പോഴോ ശാന്തയായി
അവൾ മടങ്ങിയതറിയാതെ
അവർ നിദ്രയിൽ ആണ്ടുപോയി
പുലരിയിൽ പൂക്കളത്തിലെ
തേൻ നുകർന്നോടാൻ എത്തിയാൾ
നാണിച്ചു തോരാതെ നിന്നതേയുള്ളൂ...
പാട്ടും കളികളും ഇല്ലാതെ മൂറ്റവും
അവളെ നോക്കി കിടന്നതേയുള്ളൂ..

അഭിരാമി എസ്

ദാഹം

അന്ധരാം മാതാപിതാക്കളുടെ
ദാഹമകറ്റുകെന്ന് തൻ
ഘാതകനോടോതി ജീവൻ
വെടിഞ്ഞൊരാ വൈശ്യപുത്രൻ
മയങ്ങുമീ മണ്ണിൽ
ഇനിയും മരിക്കാത്ത ശാപമായി
ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ
ശംഖനാദമായി
സരസ്സേ നീ ഇന്നും ഒഴുകുന്നു.
ചിലമ്പിട്ട് തുള്ളിയെത്തിയ
ദേവിയെ ശാന്തയാക്കിയ
തെളിനീരിനായി
ഉറവകൾ തേടി അലയുന്ന
മക്കൾ
പെയ്തു തുടങ്ങിയ
മഴയതു തോരുവാൻ
വൈകിയെത്തിയ
ഈയാംപാറ്റകളോടൊത്തു
മിഴികളടഞ്ഞു മൂകമായി
കാത്തിരിക്കുന്നിതാ....

അഭിരാമി എസ്

പുതുമഴയ്ക്കായി

ഒരുചെറുകുളിരലയായി മാറുന്ന മേഘമേ
എന്നാണു നീ പെയ്തിറങ്ങുക
എന്നോ പിരിഞ്ഞൊരു മഴയേയും കാത്തങ്ങ്
വേഴാമ്പലായി ഞാൻ കാത്തിരിപ്പൂ
പക്ഷികൾ പാടില്ല, പൂക്കൾ വിടർന്നില്ല
തുമ്പിയും എൻ കൂട്ടിനെത്തിയില്ല
പീലി നിവർത്തിയൊന്നാടാൻ കൊതിക്കുന്ന
മയിലിനെ പോലെ ഞാൻ കാത്തിരിപ്പൂ
വെൺമേഘച്ചീളുകൾ മറയുന്നതും നോക്കി
നാളുകളായി ഞാൻ കാത്തിരിപ്പൂ
പുതുമഴവീണൊരു മണ്ണിൻ മണത്തിനായി
മിഴി നട്ടിരിപ്പൂ ഞാൻ പടിവാതിലിൽ
പെയ്യുക സത്വരം കാർമുകിലേ
നീ കനിവിൻ തുള്ളിയായി പതിച്ചീടുക.

അപർണ്ണ ബി നായർ

ആർദ്രം

‘ കാലം തെറ്റിയ തുലാവർഷം ‘,
അവിടെയും കുറ്റം മഴക്കായിരുന്നു.
സ്നേഹത്തിന്റെ ജലധാര മണ്ണിനെ
അലിയിക്കാൻ പൊഴിച്ചിരുന്ന
ജലകണികകൾ ഇന്ന് കാലം തെറ്റി
ഭൂമിക്ക് ശാപമായി മാറുന്നു.
സാധ്യമാണോ ഒരു ശാപമോക്ഷം.
അറിയില്ല. കാരണം, കാരണക്കാർ
തിരക്കിലാണ്.

ശ്രീലക്ഷ്മി

ആത്മീയ ബോധോദയം

മഞ്ഞുതിരുന്ന മാമലകളിൽ തേൻ
കിനിയുന്ന താഴ്‌വരകളിൽ
അല്ലിയും ലില്ലിയും മിഴിതുറന്നു
വാനിലമ്പിളി മെല്ലെയുദിച്ചുയർന്നു
ചുടുബാഷ്പം പൊഴിയുന്നകാതരിൽ
ശീതക്കാറ്റുഴിയുന്നു പുറം മെയ്യിൽ
മണ്ണിൻ നറുമണമുതിരുന്നു ,
മഴയെങ്ങോ ചാറിപ്പടരുന്നു
മണ്ണിൻ മാറിൽ മയങ്ങും വിത്തിന്
തോട് പൊട്ടിമുളക്കുന്നു
നെരിപ്പോടിൻ കനലുകൾ പോലുമിന്ന്
ജലത്താൽ തഴുകിയുറങ്ങുന്നു
പതയുള്ള വീഞ്ഞുമായി അവളെത്തി
ഇന്നെന്റെ താപത്തെ കീഴടക്കാൻ
അകലെ കായലിലോളങ്ങൾ

മൃദുവായി തീരത്തണയുന്നു,
സാമഗാനത്തിനീരടികൾ
കാറ്റെങ്ങോമൊഴിയുമ്പോൾ
രാവേറെയായതു ചൊല്ലുന്നു
ഇപ്പോൾ ഉണർന്നു ഞാൻ
എന്റെ അന്തരംഗം.

ആര്യ എസ് രാജ്

ജലമർമരം

ആർത്തിരമ്പുന്ന രാവുകളിൽ
കൂമന്റെ മാറ്റൊലികൾ തകർത്തെറിഞ്ഞ്
മഴയുടെ ശീൽക്കാരത്തെ കൂട്ടുപിടിച്ച്,
ജലമർമരങ്ങളെ സാക്ഷിയാക്കി
അവൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു
ജലമായിരുന്നു ഞാൻ
ജലം പോലെയായിരുന്നു
തെളിനീരുറവയായ് , ഇഷ്ട
ങ്ങളിൽ ഒഴുകി നടന്നു ഞാൻ
പക്ഷേ, ഇന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു
പഴമയിലേക്കൊരു തിരിച്ചു പോക്ക് ....
അത് അസാദ്യമാണ്.

ശ്രീലക്ഷ്മി

നിർലോപം

പച്ചതൻ പവിഴ മുത്തുകൾ കോർത്തു
പച്ച പാടങ്ങളിൽ പൂമഴ പെയ്തു
കർഷകനാനന്ദം കൊണ്ടു തരിച്ചു
വർഷത്തിൽ പൂമഴ പെയ്തു തുടങ്ങി
പുഞ്ചയിൽ തഞ്ചത്തിൽ കറ്റകൾ കൊയ്തു
വഞ്ചികൾ താലത്തിലാഞ്ഞു തുഴഞ്ഞു
തെങ്കിൽ തേങ്കു പാട്ടുകൾ കേട്ടു
തേങ്കു മരങ്ങൾ ആടിയലഞ്ഞു
മഴയങ്ങനെതോരാതെ നിന്നു
പുഴയിലെ വെള്ളം വർദ്ധിച്ചു വന്നു
ആഴത്തിൽ നീന്തുന്ന മത്സ്യങ്ങലെല്ലാം
മഴയത്ത് പുഴയുടെ മുകളിൽ വന്നെത്തി
പച്ചപ്പനന്തത്ത പാറിപ്പറക്കുന്ന
പച്ചപ്പാടങ്ങളിൽ പൂമഴ പെയ്തു

ബോസ്റ്റിൻ ബോസ്

കാത്തിരിപ്പ്

എത്രനാൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടു ഞാൻ
ആകാശമേ..
മഴനീർ തുളളി നീ പൊഴിക്കുവാനായ്..
ആശയാൽ ഭൂമിയെ പാട്ടിലാക്കി നാം മനുഷ്യർ
നിനച്ചതില്ല ആകാശമോ മുഖം
തിരിക്കാൻ
വാടി തളർന്നു ഞാൻ ഖേദവിഹ്വലനായ്
പാഴ് മണ്ണിൽ ഇതാ നിനക്കു മുമ്പേ
കിടപ്പു
കിളച്ചുതിർത്ത മണ്ണ് നനഞ്ഞു
കാണാൻ ഇനിയും എത്ര നാൾ
എത്രനാൾ കാത്തിരിക്കേണ്ടു ഞാൻ ആകാശമേ
മഴനീർ തുളളി നീ പൊഴിക്കുവാനായ്.

ആൻ മരിയ സണ്ണി

മഴയോർമ്മകൾ

മഴയെക്കുറിച്ചോർക്കുന്ന നേരം
മനം നിറയെ തണുപ്പുള്ള....
സുഖമുള്ള.... ഓർമ്മകൾ...
വേനലിൻ ചൂടിലെരിയും
ഹൃദയങ്ങൾക്കൊരു സാന്ത്വനമായി ,
ചൂടേറ്റു വാടിയ ചെടികൾക്കു ജീവനായി,
വിണ്ടുകീറിയ മണ്ണിലേക്കിറ്റു
വീഴും കുടിനീരായി,
പെയ്തിറങ്ങും മഴയുടെ
സുഗന്ധത്തിൻ ഓർമ്മകൾ...
ജാലകവാതിൽക്കൽ നിലാവു
പെയ്യുന്ന രാത്രികളിൽ
മഴയെ കാത്തു കാത്തിരുന്നു ഞാൻ
ആ നനുത്ത തണുപ്പിൻ സുഗന്ധം
നുകരാൻ കൊതിപ്പൂ ഞാൻ.

നിരഞ്ജന വി

പേമാരി

ഉമ്മറത്തിണ്ണയിൽ ചാരുകസേരമേൽ
ഊണു കഴിഞ്ഞിട്ടു മുത്തശ്ശി ചൊല്ലുന്നു
"ഉണ്ണീ ..... ഇന്നാകും ഇടിവെട്ടും
പേമാരി , മാനത്തു മേഘങ്ങൾ
അതിവേഗ പാതയിൽ ഓടിയണഞ്ഞുകൊണ്ട്
ഒത്തുകൂടിടുന്നു മിന്നൽ കണങ്ങളും
ഇടിവെട്ടിന്റെ നാദവും
പേമാരി തന്റെ വരവറിയിച്ചീടുന്നു
കൂമനും വാവലും ഒത്തുകരയുന്നു
ചീവീടുകളെന്തോ ഉച്ചത്തിൽ മൂളുന്നു
ചാവാലിപ്പട്ടികൾ ഓരിയിട്ടലറുന്നു
മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ ചേക്കേറാൻ പായുന്നു
കാറ്റ് കോപത്താൽ ആഞ്ഞങ്ങു
വീശുന്നു, കാവിലെ ദീപവും
അതിനാലണയുന്നു ഊഴിയിലാകെ
ഇരുട്ടു പരക്കുന്നു ഉണ്ടാകുമിന്നു
തുലാവർഷമാരി നിശ്ചയം
മൂടിപ്പുതച്ചങ്ങു നിദ്രയെ പുൽകുവാൻ
എന്നുണ്ണീ നീ എത്തുക വേഗത്തിൽ

സാം എബ്രഹാം ജോഷി

വരില്ല ഒരിക്കലും നിന്നെത്തേടി

കാർമേഘ ചു ിൽ നിന്ന് പൊഴിയുന്നു
കണികകൾ ഓളങ്ങളിലൂടെ
കടലാസുതോണിയായി
ഓടിയെത്തി നിന്റെ മുഖമൊന്നു
കാണാൻ കഴിഞ്ഞീല
അതിനുമുന്നേ സഖി..
നീ ദൂരങ്ങളിലേക്ക് പോയതെന്തേ?

നീ കുടയെടുക്കാൻ മറന്നനിമിഷം
നിന്നെയൊന്നു പുണരാൻ കൊതിച്ചു
ഞാൻ എങ്കിലും കഴിഞ്ഞീല.
ദൂരെ വന്മരങ്ങൾക്കിടയിലേക്ക്
നി ഓടിമറഞ്ഞു..
ഭയമാണോ എന്നെ?

ദാഹിച്ചുവര പുഴയിലേക്ക് ഞാൻ
ഒഴുകിയിറങ്ങി ആർത്തിയോടെ
എന്നെ അവർ സ്വീകരിച്ചു.
തിരിഞ്ഞുനോക്കാത്ത നിന്നെ കാണുവാൻ,
പുഴനിറഞ്ഞു വീടിൻ മുറ്റത്തെത്തി ഞാൻ
ഭയന്നു ഓടി അവൾ തട്ടിൻ പുറത്തേക്ക്

ഭ്രാന്തനായ ഞാൻ പുറകെ പാഞ്ഞു
പരിഭ്രാന്തമായ അവൾക്കു ഞാൻ
ഒരു മുത്തം നൽകി.
തണുത്ത വിറങ്ങലിച്ച ശരീരം
തിരിച്ചും സമ്മാനിച്ചു
കുറ്റബോധത്തോടെ തിരികെ മടങ്ങി
ഞാൻ കൂടെ അവളുടെ ചിതഭസ്മവും.

റീതു തോമസ്

ചിത്രകലകൾ & ചിത്രങ്ങൾ

- ദാഹിക്കുന്നു
- പലതുള്ളി പെരുവെള്ളം
- അലതല്ലും തിരമാലകൾ
- തീരം
- "വെള്ള"ത്തിലേക്ക്
- വർണ്ണം
- ഉദയം
- മനോഹരമായ അരാജകത്വം
- പുലരിയിൽ ഒരു അരുവി
- താമരക്കുളം
- അല
- അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ
- സായാഹ്നം
- നോക്കെത്താദൂരത്ത്
- കോടമഞ്ഞ്
- ആവർത്തനം
- കരയെ തൊട്ടുണർത്തുമ്പോൾ
- കണ്ണാടി
- സൗഹൃദം
- വിദൂരതയുടെ ലഹരി
- അമൂല്യ വരം.

ദാഹിക്കുന്നു

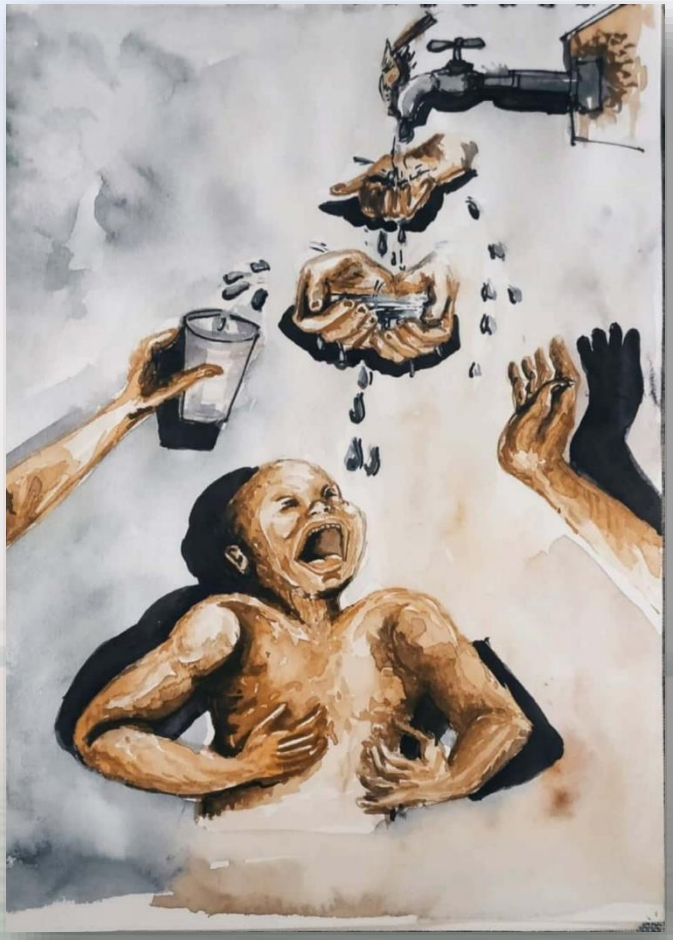

ഇടനിലക്കാരുടെ അഴിഞ്ഞാട്ടത്തിൽ വെള്ളം പോലും അന്യമാകുന്ന അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പലതുള്ളി പെരുവെള്ളം

Aadimitra Anil

ഒരു തുള്ളി പല തുള്ളി തെളിനീരിൽ കുതിരാം...
കളയല്ലേ കനവാകും
ഇതു കിട്ടാകനിയാ...

അലതല്ലും തിരമാലകൾ

Navya

പ്രക്ഷുബ്ധമായ കടൽ ചില മനസ്സുകളുടെ കണ്ണാടിയാണ്.

തീരം

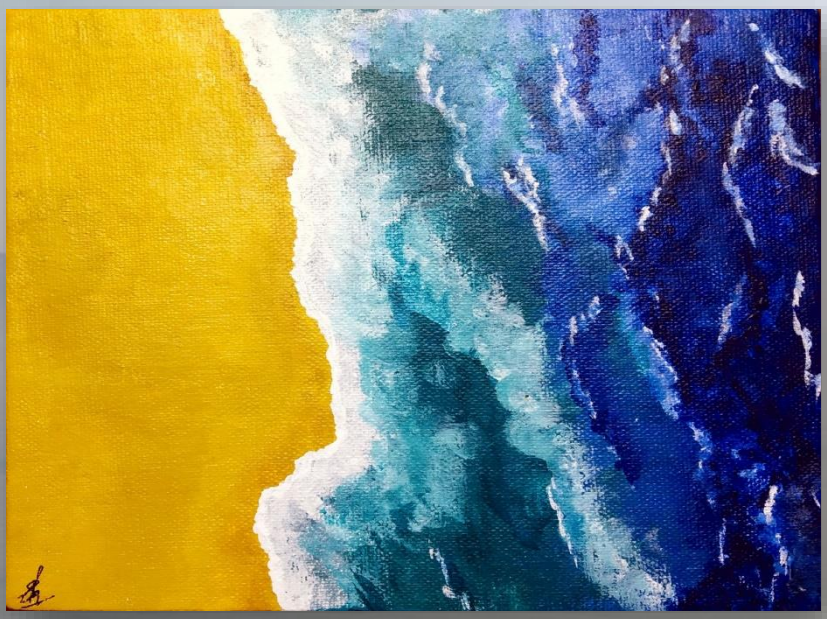

Shradha Santosh

പല വികാരങ്ങളുടെ തിരമാലകൾ
അലയടിക്കുന്ന കടലാണ് നമ്മുടെ മനസ്സ്.

"വെള്ള"ത്തിലേക്ക്

വള്ളം കളിയുടെ വശ്യത
വെള്ളത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കറിയാം

വർണ്ണം

കാഴ്ചക്കാരന്റെ കണ്ണിൽ നിറയുന്ന ഭാവങ്ങൾ
ഓരോ സന്ദർഭത്തേയും വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നു

ഉദയം

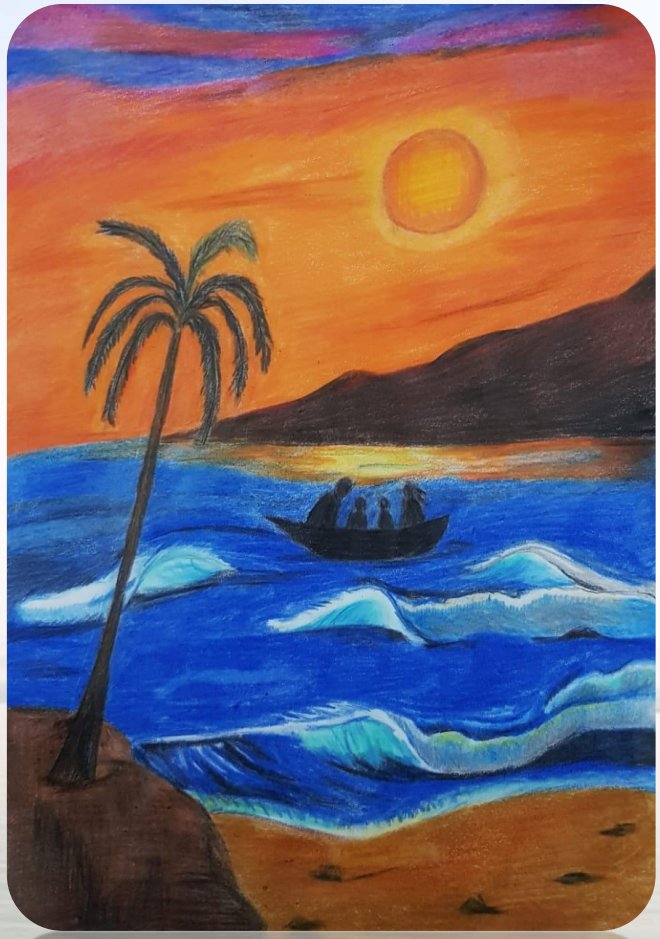

Abhinav Bijith

ഓരോ പുലരിയും ഒരു പുത്തൻ പ്രതീക്ഷയാണ്

–

മനോഹരമായ അരാജകത്വം

അവൾ മനോഹരമായ അരാജകത്വവും കാട്ടു ശലഭവുമാണ്, അവളുടെ ആത്മാവിന്റെ ആരാജകത്വത്തിൽ നിന്ന് സൗന്ദര്യം ഒഴുകുന്നു. അവൾ ആരാണെന്നും അവൾ ആരാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നതിനും ഇടയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചുറ്റുമുള്ളവർക്ക് അവളുടെ അരാജകത്വം ശമിപ്പിക്കാൻകഴിയും, പക്ഷേ അവളുടെ കൊടുങ്കാറ്റുകളെ ഒരിക്കലും ശമിപ്പിക്കാൻ കഴിയില്ല.

പുലരിയിൽ ഒരു അരുവി

പുലരിയുടെ പൊൻ കിരണങ്ങളാൽ
അലഞ്ഞൊഴുകിയുന്ന പാലരുവി.

താമരക്കുളം

Gayathri Mohandas

ചെളിയിൽ നിന്നും അതീവ ഭംഗിയോടുകൂടി വളരുന്ന താമരകൾ പോലെ നമ്മളും ജീവിത പരീക്ഷളെ അതിജീവിക്കണം.

അല

ആഴങ്ങളിൽ മുങ്ങി നിവരുമ്പോൾ, കാണുന്ന
കാഴ്ചകൾ വ്യത്യസ്തമാകുമ്പോൾ, ഓരോ
ഓളവും പറയുന്ന കഥകളും വ്യത്യസ്തമാകും.
പക്ഷേ നാം അവയെ ജാഗ്രതയോടെ
ശ്രവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു..

അവസ്ഥാന്തരങ്ങൾ

ഈ ലഘു ചിത്രം നിങ്ങളിലേക്ക് പങ്കുവക്കുന്ന ആശയം
ഒന്നേ ഉള്ളു 'ജലം പാഴാക്കരുത് അനേകരുടെ
ജീവനാണ് നിങ്ങളുടെ വിരൽതുമ്പിൽ'

സായാഹ്നം

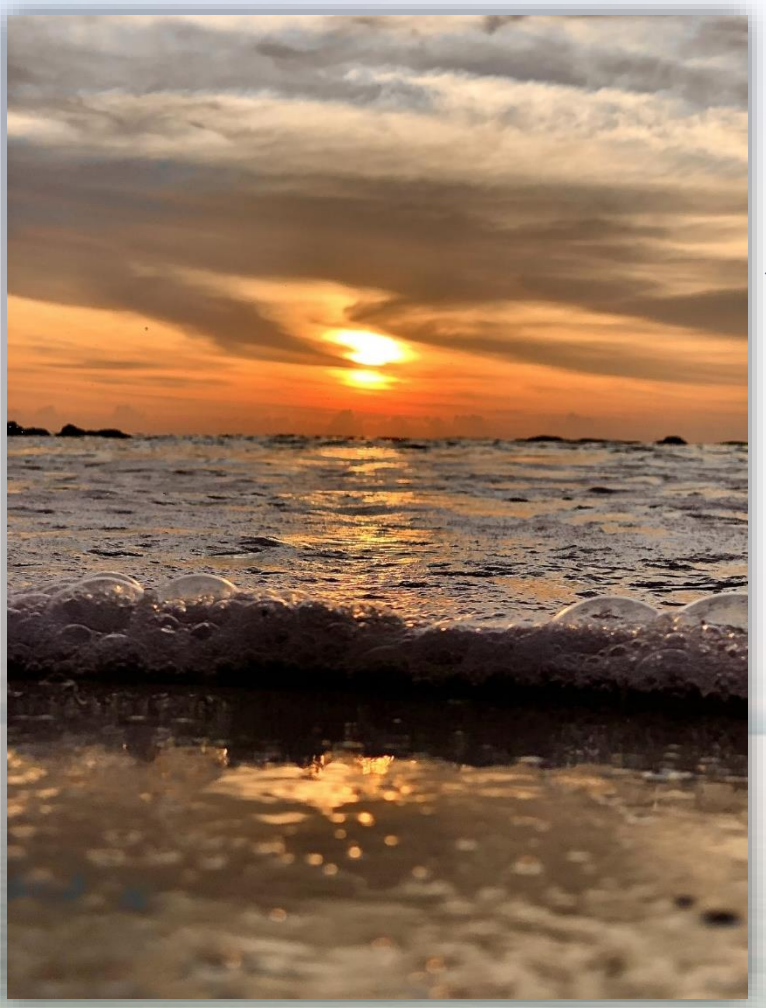

Adwaja Vinod

എല്ലാ സായാഹ്നങ്ങളും പുതിയ പ്രഭാതങ്ങളുടെ
പ്രതീക്ഷയാണ് നൽകുന്നത്.

നോക്കെത്താദൂരത്ത്

Aadimitra Anil

ഈ ചെങ്കൽ തിട്ടകളുടെ മുകളിൽ നിന്ന്
നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകും നമ്മുടെ കാഴ്ച്ചക്കും
അതീതമായ പലതും നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നത്.

കോടമഞ്ഞ്

Abiram R Menon

കോടമഞ്ഞിൻ കമ്പിളി അണിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന
ഇവളാണ് 'നദി'

ആവർത്തനം

അലകൾ ആർത്തലക്കുമീ കല്ലുകൾക്കുമുണ്ട്
അനേകായിരം കഥകൾ പറയാൻ.

കരയെ തൊട്ടുണർത്തുമ്പോൾ

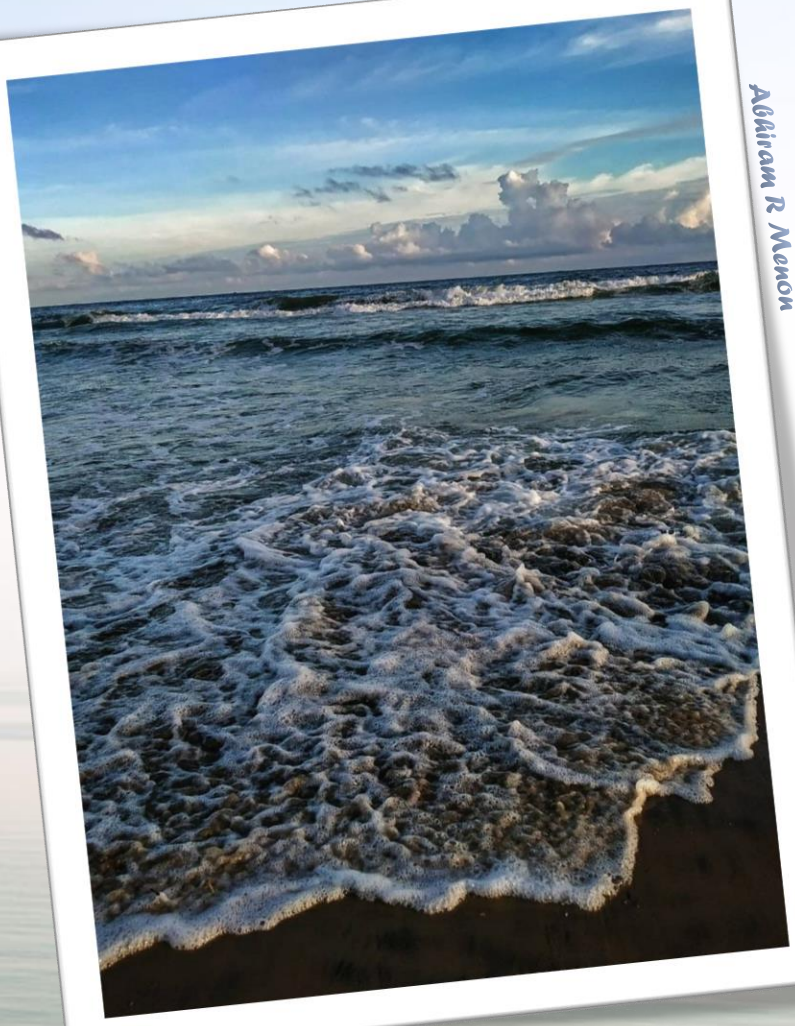

പ്രശാന്തസുന്ദരമായ കടൽതിരകൾ കരയോടു ചൊല്ലുന്ന സ്വകാര്യങ്ങൾ ഏറെയാണ്.

കണ്ണാടി

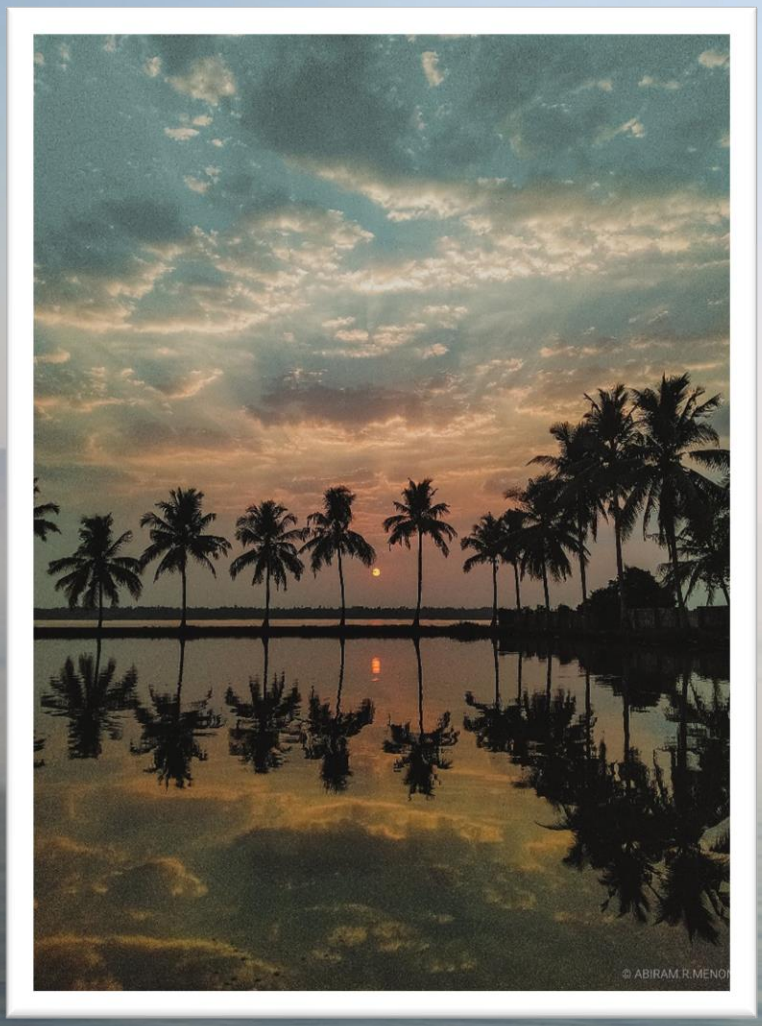

Abhiram R Menon

സൂര്യൻ നിങ്ങളിലേക്ക് പകരുന്ന പ്രകാശം പ്രതി ഫലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയ തുടക്കം കുറിക്കുക.

സൗഹൃദം

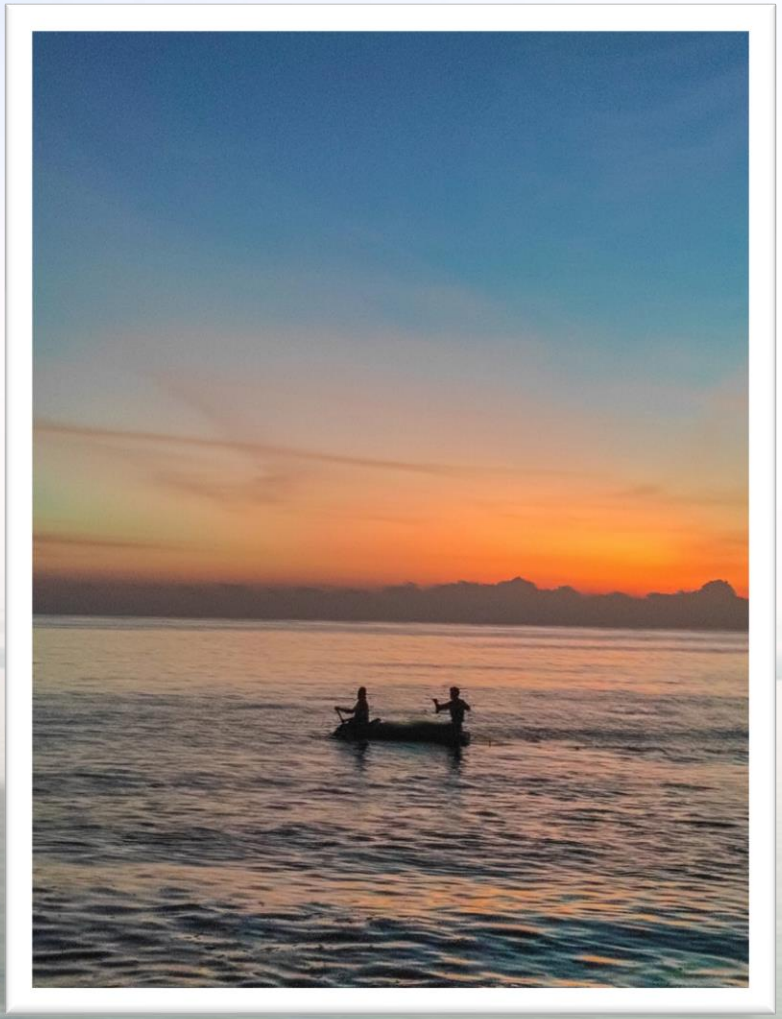

Caroline

മതവും നിറവും നോക്കാത്ത ആത്മബന്ധം.

വിദൂരതയുടെ ലഹരി

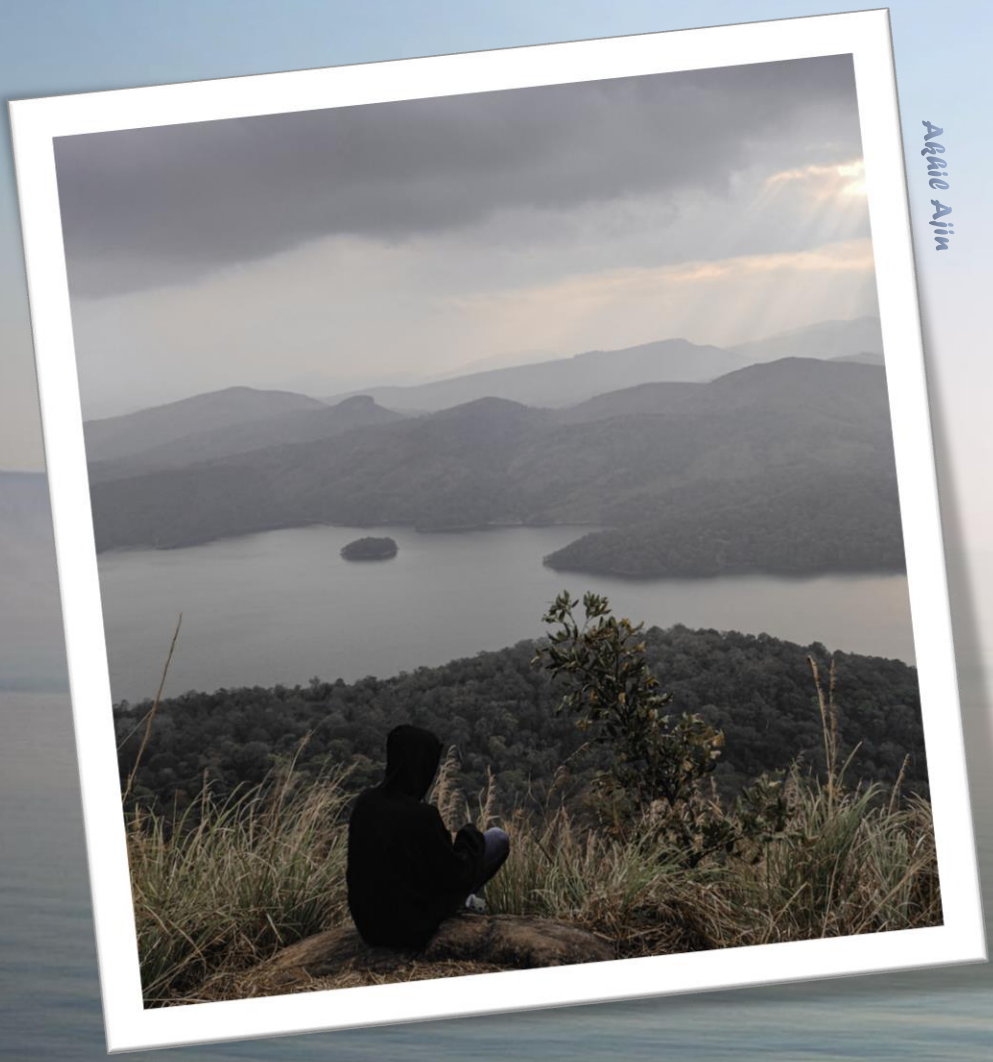

Akhil Ajin

ഏകാന്തതയാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിട്ടും അവൻ അറിയാതെ പോലും ഖേദിച്ചില്ല. കാരണം ഏകാന്തതയുടെ ലഹരിയിൽ അവൻ അറിയാതെ തന്നെ ഉന്മാദം കൊണ്ടു.

അമൂല്യ വരം

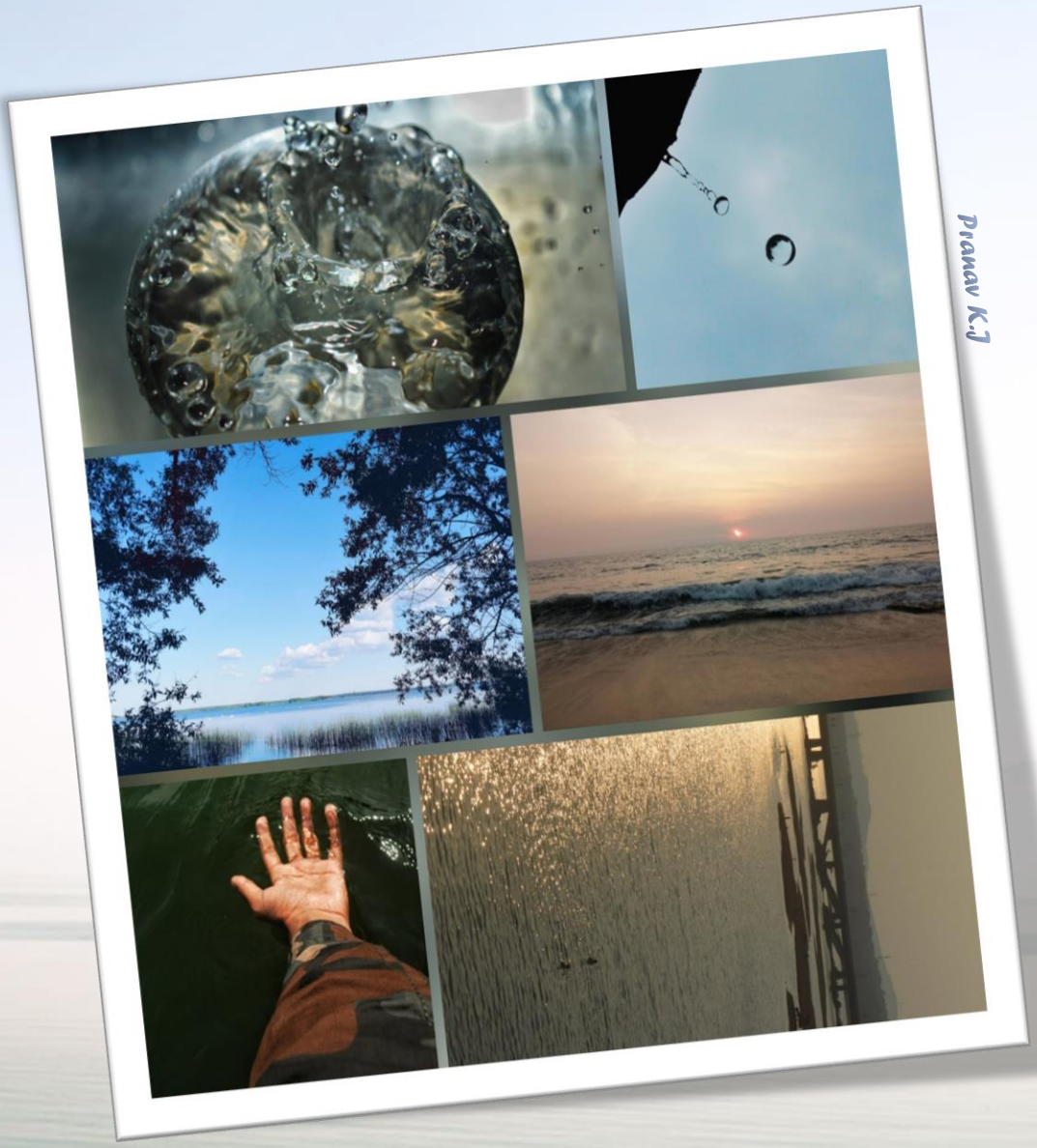

Pranav K.J

ജലസമ്പത്തിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ പ്രകൃതി സ്വയം രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഴയായും, മഞ്ഞായും, കാറ്റായും അവ നൽകുന്ന കുളിരിനെ നമുക്ക് ആവാഹിക്കാം.

ACHIEVEMENTS

IIT MADRAS SAARANG 2021

DONA VS
ART AVIAL - SECOND PRIZE

NANDANA K
MASHIPPADUKAL - SECOND PRIZE

CHINMAYA VIDHYAPEEDAM FEST EKM

GAYATHRI MOHANDAS
COLOUR DAIL - SECOND PRIZE

MOOD INDIGO IIT BOMBAY 2021

VAISHNAVI SABARISH
NRITYANJALI - THIRD POSITION,

MAR IVANIOS COLLEGE FEST

NANDANA K
QUIZ - SECOND PRIZE

AKSHAY KRISHNA
UTSAV DANCER- SECOND PRIZE

SHEHZIN SHEHRAS
BOOK REVIEW- SECOND PRIZE

GAYATHRI MOHANDAS
TREASURE HUNT - THIRD PRIZE

ASHWIN ANILKUMAR
TREASURE HUNT - THIRD PRIZE

അബ്ദി ഒരു യാത്രയാണ്. ഒരു കൂട്ടായ്മയുടെ
കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്മരണയാണ്.
അബ്ദിയുടെ അഗാധ തലങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ താത്പര്യം
കാണിച്ച ഓരോ വായനക്കാരനും ഒരായിരം നന്ദി.

VIT
Vellore Institute of Technology
(Deemed to be University under section 3 of UGC Act, 1956)

നവ്യ

നദി

© Malayalam Literary Association, VIT University, Vellore. 2022